

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

3 ינואר, 2011
כ"ז טבת, תשע"א
00001011

לכבוד

_____
_____

שלום רב,

הנדון: דו"ח הצוות הבין-משרדי לבחינת פעולות בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר בבני אדם למטרות זנות ועבירות נלוות

1. ועדת המנכ"לים הקבועה לעניין המאבק בסחר בבני אדם החליטה למנות צוות בין-משרדי לבחון את הפעולות שיש לנקוט בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר לזנות ועבירות נלוות לזנות.
2. הדו"ח מתייחס לשני הנושאים הבאים:
  - א. דפוסי הסחר בבני אדם למטרות זנות
  - ב. דפוסי הזנות והעבירות הנלוות.
3. בצוות היו החברים הבאים:

מ"מ מנכ"ל המשרד לביטחון הפנים – יו"ר,
נציג המשרד לביטחון הפנים,
נציגי משטרת ישראל,
נציגי משרד הפנים,
נציגי משרד המשפטים,
נציגת משרד הרווחה והשירותים החברתיים,
נציג משרד הבריאות.

כמו כן הוזמנו להשתתף בחלק מהשיבות נציגי ממשלה נוספים, תאגידים ציבוריים ועמותות העובדות עבור הממשלה, נציגי ארגונים לא ממשלתיים ואנשים פרטיים הנוגעים בדבר.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

4. הצוות קיים מספר ישיבות בהרכב מלא ומספר ישיבות בהרכב מצומצם יותר. לצוות הוגשו ניירות עמדה מצד גורמים שונים וניתוח נתונים מטעם משטרת ישראל. באחת מהישיבות השתתפו נשים שהיו בעבר במעגל הזנות, וחלקן מסייעות לנשים שעדיין נמצאות במעגל זה.
5. הצוות המליץ על שורה של המלצות בתחומים הבאים:
- א. מניעה
  - ב. הגנה ושיקום
  - ג. אכיפה
6. לדעת חברי הצוות, יישום ההמלצות יביא לשיפור משמעותי של כל הגורמים הפועלים בנושא.

בברכה,
אליעזר רוזנבאם
מ"מ המנהל הכללי

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

דו"ח הצוות הבין-משרדי לבחינת פעולות בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר בבני אדם למטרת זנות ועבירות נלוות

א. הקדמה

קיימת הסכמה רחבה לפיה מדינת ישראל הצליחה לצמצם במידה משמעותית, נכון לעת הזו, את היקף הסחר בבני אדם למטרת זנות (להלן – הסחר), זאת באמצעות שילוב של **אכיפה** נחושה, נקיטת צעדים **למניעת** הסחר **והגנה** על קורבנותיו. בכך הצליחה מדינת ישראל להגיע להישגים מכובדים בתחום זה, עימו מדינות רבות מתקשות להתמודד. כך, **השנה לא דווח על אף קורבן סחר שנכנסה לתחומי מדינת ישראל** בעוד שבעבר, העריכה המשטרה כי כ- 3000 נשים המגיעות מחו"ל נסחרות בישראל מידי שנה.

הצלחה זו היא פרי שיתוף פעולה בין רשויות אכיפה, גופים ממשלתיים הנושאים באחריות למניעת התופעה האמורה וגופים המופקדים על הגנת קורבנות העבירה.

הגורמים המרכזיים שפעלו ופועלים לצמצום ומיגור הסחר, הם:

- **משטרת ישראל** - אשר פעלה ופועלת רבות למיגור תופעת הסחר בבני אדם למטרת זנות, ובין היתר באמצעים הבאים:

- * יצירת חקירות משותפות עם משטרות מדינות מקור, המביאה לגילוי ראיות ואף להסגרת עבריינים מרכזיים;
- * חקירה נחושה המביאה להרשעות ולגזרי דין מרתיעים;
- * פעילות מניעתית תוך סגירת מקומות המשמשים תשתית לפעולת הסחר.

- **פרקליטות** - המייצגת את המדינה נגד עבריינים בעבירות הסחר ובעבירות הזנות. מגישה כתבי אישום מחמירים, נתנה פרשנות רחבה לסעיף העבירה ומגישה ערעורים במקרים עקרוניים. הליכים משפטיים אלה יצקו תוכן לחוק, הגבירו את האכיפה ותרמו למיגור התופעה. הפרקליטות גם הכינה הנחיות לגבי ניהול חקירות בתיקים אלה, שמיסדו והתוו את כללי טיפול רשויות האכיפה, תוך הדגשת חשיבות האכיפה בתחום.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

משרד המשפטים -

- * מתאמת המאבק בסחר בבני אדם - משמשת מרכז מידע, מתאמת בין רשויות וגופים ומקדמת חקיקה, תקנות ונהלים המסייעים למאבק;
  - * האגף לסיוע משפטי - מושיט סיוע משפטי לקורבנות הסחר בהליכים מנהליים ואזרחיים וכן פועל בשיתוף פעולה עם תכניות "סלעית" ו"אופק נשי" להענקת סיוע משפטי לנשים בזנות בהליכים אזרחיים;
  - * היחידה להסכמים בין לאומיים - אוספת ומרכזת מידע המתקבל מהעולם בנושא זה ומדווחת לארגונים בין-לאומיים ומדינות על אודות הטיפול בתופעת הסחר בישראל.
- מערכת בתי המשפט – מעצבת הלכות מנחות עם פרשנות מרחיבה לסעיף העבירה, מרשיעה עבריינים מרכזיים שפעלו בתחום וכן מטיל גזרי דין משמעותיים נגד העוסקים בסחר.
- משרד הפנים - מפקח על הכניסה לתחומי ישראל ובכך מצמצם את תופעת הסחר במדינת ישראל. המשרד גם פיתח נהלים למתן אשרות שהייה ועבודה לקורבנות הסחר, עד תום ההליכים המשפטיים, אם הן מעידות וכן למטרות שיקום (בין אם הן מעידות ובין אם לא). בנוסף, נציגי המשרד מתריעים על מקרים המעלים חשד לגיבוש דפוסים חדשים בעולם הסחר.
- משרד הרווחה והשירותים החברתיים - פועל במספר מישורים לטיפול רווחתי בקורבנות הסחר, כדלהלן:
- * מפעיל את המקלט לקורבנות הסחר בנשים, המספק מחסה ושירותים חיוניים לקורבנות העבירה באמצעות עמותת "קשת";
  - * מפעיל שתי תכניות לנשים בזנות - "סלעית" בתל-אביב ו"אופק נשי" בחיפה אשר במסגרתם הוקמו קו חם, הוסטלים ודירת חירום, וכן 2 יחידות בבאר שבע ובאילת העוסקות בטיפול בנשים בזנות;
  - * פרסם מכרז לביצוע מחקר במסגרתו תמופה תופעת הזנות (פורסם בחודש מאי 2010).

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

- **משרד הבריאות** - פועל במספר מישורים לשם מתן טיפול בריאותי בקורבנות הסחר ובתופעת הזנות, כדלהלן:
    - * מימון סל שירותים לקורבנות סחר בנשים במקלט מעגן - לקורבנות סחר בבני אדם לזנות;
    - * הפעלת מרפאות למחלות מין בתל אביב ובחיפה הנותנות שירותי בריאות וסיוע פסיכו סוציאלי לנשים בזנות, לרבות מרפאות ניידות.
  - **משרד החוץ** - חיבר וחילק חומר בארצות המקור של קורבנות הסחר ובו מידע שיש בו כדי להתריע בפני קורבנות בכוח ומשמש גורם מתריע על חשדות לכניסת גורמים המעורבים בסחר למדינת ישראל;
  - **משרד החינוך** - מקדם פעילות חינוכית בקרב מורים ותלמידים להעלאת מודעות אוכלוסיות אלה לנזק הטמון בזנות ולנושא השוויון בין המינים.
  - **משרד ראש הממשלה, באמצעות הרשות לקידום מעמד האישה** - נוטלים חלק חשוב במבצעי מידע ובהכשרות.
  - **כנסת ישראל, בעיקר באמצעות ועדת המשנה הפרלמנטארית בנושא המאבק בסחר בנשים** - משמשת כקטליזאטור לדרבון המאבק, תוך העלאת מודעות ציבורית לתופעה ומעקב אחרי פעילות ממשלתית; וכן ועדת החוקה, חוק ומשפט אשר קידמה את תיקון החקיקה המקיף בנושא זה.
  - **ארגונים הלא ממשלתיים** - מהווים חלק מהותי וחיוני במאבק בסחר וזאת באמצעות אבחון התופעה בשלביה המוקדמים, איתור קורבנות העבירה, תמיכה בהם, יידוע הציבור, קידום חקיקה ונהלים וכן שיתוף פעולה עם רשויות האכיפה.
- ב. הקמת הועדה לבחינת שינוי דפוסי הסחר בבני אדם למטרות זנות ועבירות הנלוות לזנות
- ועדת המנכ"לים הקבועה לעניין המאבק בסחר בבני אדם, החליטה, במסגרת התכנית הלאומית למאבק בסחר בבני אדם, כי יש לבחון מה הם הפעולות הנדרשות בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר לזנות ועבירות נלוות.
- ועדת המנכ"לים קבעה כי בחינה זו תתקיים בסדר עדיפות גבוה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לצורך בחינת הנושא, גיבוש מסקנות ומתן המלצות, מינתה ועדת המנכ"לים צוות בין משרדי.

חברי הצוות:

משרד לביטחון הפנים

מר אליעזר רוזנבאום, משנה למנכ"ל - יו"ר;
עו"ד עודד ברוק, לשכה משפטית;
רפ"ק רענן כספי, קצין פיקוח ובקרה בלהב, משטרת ישראל;
רפ"ק ליאור שלו, קצין חוקרים ארצי. משטרת ישראל - החליף את רפ"ק
רענן כספי שעבר תפקיד;
סנ"צ אורית שפירא-היימן, רמ"ד מחקר תשתיתי, משטרת ישראל;
רפ"ק אורית חיימי, קצינת מחקר, משטרת ישראל;

משרד המשפטים

עו"ד רחל גרשוני, מתאמת המאבק בסחר בבני אדם;
עו"ד מירב שמואלי, לשכת תיאום המאבק בסחר בבני אדם;
עו"ד ליאנה בלומנפלד-מגד, פרקליטות המדינה (פלילי);
עו"ד דליה אברמוף, פרקליטות מחוז ת"א (פלילי).
עו"ד סיגלית זוהר, האגף לסיוע משפטי;

משרד הפנים

גב' מיכל יוספוף, ממונה על ביקורת גבולות ומעברים;
עו"ד תניה גולדשטיין, לשכה משפטית.

משרד הרווחה והשירותים החברתיים (להלן גם – "משרד הרווחה")

גב' יעל הרמל, מנהלת השירות לרווחת הפרט והמשפחה;
גב' עדה פליאל טרוסמן, סגנית מנהלת השירות לנערות וצעירות;
גב' ציפי נחשון גליק, מפקחת ארצית לטיפול באלימות במשפחה ומרכזת
התוכנית הבין משרדית לטיפול בנשים במעגל הזנות.

משרד הבריאות

גב' יעל גור, מנהלת מרפאת לוינסקי.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

משרד ראש הממשלה

הגב' ורד סוויד, מנהלת הרשות לקידום מעמד האשה שהצטרפה לדיוני הצוות בשלב מתקדם.

כן הוזמנו להשתתף בישיבות מסוימות:

נציגי ממשלה, תאגידים ציבוריים ועמותות העובדות עבור הממשלה

- גב' ענת גור, הרשות לשיקום האסיר;
- גב' נעמה ריבלין, מנהלת תוכנית "סלעית" בתל אביב;
- גב' ביאטריס רוזן – כ"ץ, מנהלת "אופק נשי" בחיפה;
- עו"ד רינת דוידוביץ, מנהלת המקלטים לקורבנות סחר בבני אדם;
- גב' אוקסנה אורמן, מרכזת מקלט "אטלס" לגברים קורבנות סחר;
- גב' נטליה מלמד, מרכזת מקלט "מעגן" לנשים קורבנות סחר;
- מר הדי וגשל, ר' מח' מידע, המשרד לבטי"פ;
- רפ"ק שוקי בלילי, יאחב"ל/מ"י;
- רפ"ק אדוארד פלינר, ימ"ר תל אביב/מ"י;
- גב' מרים שכטר, הממונה על שוויון בין המינים במשרד החינוך;
- עו"ד הילה טנא-גלעד, היחידה להסכמים בינ"ל ותביעות בינ"ל, משרד המשפטים.

נציגי ארגונים לא ממשלתיים ואנשים פרטיים

- עו"ד עדי וילינגר, "מוקד סיוע לעובדים זרים";
- עו"ד אסנת ליפשיץ, "מוקד סיוע לעובדים זרים";
- גברת סיגל רוזן, "מוקד סיוע לעובדים זרים";
- גב' ריטה חייקין, "אישה לאישה – מרכז פמיניסטי חיפה";
- גב' עידית הראל שמש, "מכון תודעה";
- גב' מיכל הורביץ, "מכון תודעה";
- גב' רלי קצב, אחראית תחום תוכניות קצה ותוכניות לנערות, "עלם";
- גב' דורית פרידמן, מלווה לניהול בתחום זנות קטינים, "עלם";
- מר אסף רג'ואן, מנהל פרויקט "ערים בלילה" בתל אביב, "עלם";
- מר גיא ברוקר, אנתרופולוג.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

הצוות קיים 4 ישיבות בהרכב מלא (בתאריכים - 17 לספטמבר 2008, 26 לפברואר 2009, 9 לנובמבר 2009, 2 לפברואר 2010) ומספר ישיבות בהרכב מצומצם יותר (בתאריכים 23 לנובמבר 2009, 5 לינואר 2010, 2 לפברואר 2010, 22 בפברואר 2010, 3 במרץ 2010, 14 במרץ 2010, 23 במרץ 2010, 15 לאפריל 2010, 18 באפריל 2010). הוגשו לצוות ניירות עמדה מצד גורמים שונים וניתוח נתונים מטעם משטרת ישראל. כמו כן עשה הצוות שימוש במידע שנמסר לו במהלך מפגש עבודה בנושא הסחר בבני אדם למטרות זנות שהתקיים ביחידה הארצית לחקירת פשיעה חמורה ובינלאומית ביום 14.12.08. בנוסף נפגשה ביום 12.4.10, נציגת הצוות, עו"ד שמואלי, עם הגב' נורה גרינברג, מהקהילה הטרונסגי'נדרית.

מן הראוי לציין כי ביום 23 לנובמבר התקיימה ישיבה תקדימית שבה השתתפו נשים שהיו בעבר במעגל הזנות, שחלקן מסייעות לנשים שעדיין נמצאות במעגל הזנות. בישיבה זו השתתפו יו"ר הצוות, מר אליעזר רוזנבאום, עו"ד עודד ברוק, עו"ד רחל גרשוני, עו"ד מירב שמואלי, גברת ענת גור, וגברת נעמה ריבלין. הנשים התייחסו לתנאים השוררים בעולם הזנות והגיבו לדברים שנדונו במסגרת דיוני הצוות.

כבר בפתח הדברים יודגש כי עבודת הצוות התמקדה בסחר בבני אדם לזנות. הצוות נתן דעתו לדפוסים בעולם הזנות וזאת בשל מספר סיבות:

ראשית, ועדת המנכ"לים מינתה לבדוק את הצוות בכדי לבחון פעולות שיש לנקוט בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסים הסחר לזנות ועבירות נלוות. שנית, כדי לבדוק אם ישנם דפוסים חדשים של הסחר לזנות, אין מנוס מבדיקת עולם הזנות שהוא התשתית להתפתחות סחר בזנות. כמו כן התפיסה הבין-לאומית והתכנית הלאומית למאבק בסחר לזנות, שאושרה על ידי הממשלה, מסתכלות על הטיפול בתופעת הזנות ככלי מניעה להתפתחות סחר בבני אדם לזנות.

מטעם זה, הדו"ח מתחלק לשניים – ניתוח תופעת הסחר בבני אדם לזנות וכן עבירות הנלוות לזנות (להלן – עבירות זנות).

ההתייחסות לתופעות היא על פי הגדרתן בדיון.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לצורך מסמך זה –

"סחר" כולל את סעיפים 377א(א) (סחר בבני אדם), 375א (החזקה בתנאי עבדות לצורך מתן שירותי מין), 376ב (גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות) וכן סעיף 374א (חטיפה לשם מטרות סחר בבני אדם) לחוק העונשין, התשל"ז-1977

"עבירות זנות" כוללות את העבירות המפורטות בפרק ח' סימן י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977

"ארגוני סיוע" כוללים את הארגונים הבאים:

- "אשה לאשה – מרכז פמיניסטי חיפה";
- "מכון תודעה";
- "מוקד סיוע לעובדים זרים";
- "אופק נשי" בחיפה;
- "תכנית סלעית" בת"א.
- המקלטים לקורבנות הסחר ("מעגן" לנשים ו"אטלס" לגברים)

הנושאים המרכזיים שנדונו ונבחנו במסגרת הצוות יפורטו להלן.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

פרק ב' - דפוסי הסחר בבני אדם

1. היקף הסחר בבני אדם למטרת זנות במדינת ישראל

בדיוני הצוות הייתה הסכמה רחבה כי בשנים האחרונות צומצמו, במידה ניכרת, במדינת ישראל מימדי הסחר בבני אדם למטרת זנות.

כך, על פי נתוני המשטרה קיימת ירידה דרמטית בהיקף הסחר. גם על פי נתוני המקלט לקורבנות סחר בנשים "מעגן" קיימת ירידה במספר הנשים הנקלטות במקלט בעת האחרונה. בנוסף לכך, על פי נתוני ארגוני הסיוע קיימת ירידה משמעותית במספר הפניות של קורבנות סחר והפניות המגיעות לארגונים אלה הן בדרך כלל מנשים שנפלו קורבן בעבר (עד שנת 2005).

יצוין כי במהלך השנה החולפת לא זוהה אף קורבן סחר שהגיעה למדינת ישראל. ככלל, המקרים הנדונים כעת בפורומים שונים עוסקים בקורבנות סחר מהעבר.

2. נתיבי הברחה של נשים קורבנות סחר לישראל

קיימת הסכמה רחבה בין המשתתפים בדיוני הצוות הבין-משרדי, כי בשנים האחרונות חלה ירידה תלולה במספר הנשים המוברחות לישראל למטרות סחר ודרך גבול מצרים, בפרט. כאמור, בשנה החולפת, לא דווח על אף קורבן סחר שהגיעה למדינת ישראל.

אשר להגעת נשים למטרות סחר דרך נמל התעופה בן גוריון - למשטרה אין מידע על השימוש בנתיב זה כנתיב הברחה בשנים 2009-2010, אם כי בעבר, נשים נסחרות אכן הגיעו דרך נתיב כתיירות או בזהות שאולה של יהודיות.

למשטרה גם אין מידע על אודות הברחת נשים למטרות סחר דרך נמלי הים.

בעבר התעוררו חשדות במשרד הפנים כי גברים עם עבר בעולם הסרסרות או הסחר, מבקשים להביא ארצה ו/או להכיר במעמדן של נשים מארצות מקור עימן התחתנו וזאת ככסות לסחר בהן. רק במקרים בודדים המליצה המשטרה, על בסיס מידע שעמד לרשותה, על העמקת הבדיקה בעניין בקשות אלה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

3. סחר בנשים ישראליות בישראל

במהלך דיוני הצוות עלתה השאלה אם מתקיים סחר פנים בנשים ישראליות הנמצאות במעגל הזנות (לרבות החזקתן בתנאי עבדות כמשמעותה בסעיף 375א לחוק העונשין).

עמדת המשטרה היא כי בשלב זה אין בידה מידע המעיד על קיומו של סחר פנים למטרות זנות בנשים ישראליות. אמנם נחשפו מספר מקרים בהם סרסורים הכבידו ידם כנגד נשים בזנות, אך ספק אם אלה מגיעים כדי סחר בבני אדם או החזקה בתנאי עבדות.

מאידך גיסא, יש מבין ארגוני הסיוע הסבורים כי ישנן נשים הנמצאות במעגל הזנות בתנאים כה גרועים עד כי יש לראות בכך עבדות לצורך מתן שירותי מין (עבירה לפי סעיף 375א לחוק העונשין), במיוחד אלה המסוממות בכוונה תחילה על ידי סרסורים.

יש גם מבין ארגוני הסיוע אשר טענו כי הסרסורים של היום מתנהגים כסוחרי אדם. כך למשל עדיין ישנם מקומות בהם מוטלת חובה על אישה בזנות לשכב עם המעסיק שלה.

4. סחר בנשים למטרת זנות במישור הבין לאומי

העברת נשים מישראל לחו"ל למטרת זנות –

המשטרה מסרה לצוות כי בעבר נחשפו רק מקרים בודדים שבהם שוכנעו נשים ישראליות לעבור לחו"ל למטרות זנות. לעיתים לוו מקרים אלה באלימות, לאחר הגעת הנשים בחו"ל. לעומת זאת, לטענת ארגוני הסיוע, יתכן שמדובר במקרים רבים יותר.

העברת נשים מחו"ל לישראל לצורך עיסוק בזנות –

בשנתיים האחרונות, לא ידוע על סחר מארצות מקור לישראל. הפרשה היחידה שנחשפה עוסקת באזרחים ישראלים שסחרו בנשים מארצות מקור למדינות אחרות, פרט לישראל. כפי הנראה, דפוס משתנה זה נובע מהגברת האכיפה בישראל.

הפרשיה בה מדובר מכונה בפי המשטרה "זרועות תמנון". במסגרת החקירה נעצרו חשודים המעורבים בפרשייה בין לאומית המשותפת לארבע מדינות והנסובה על סחר בנשים זרות בישראל (עד 2006) ובחו"ל (עד לפיצוח הפרשייה בשנת 2008), על ידי חשודים וביניהם גם ישראלים. כתב אישום בפרשה הוגש בשנת 2009.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

יצוין כי להערכת נציגות הפרקליטות, המבוססת על התיקים שטופלו בפרקליטות בשנים האחרונות, תנאי "העסקתן" של נשים זרות שהובאו לישראל למטרת זנות פחות חמורים ונוקשים בשנים האחרונות מאלה שהיו בעבר. כך לדוגמא, ככלל הן מקבלות חלק גבוה יותר מהאתנן אותו קיבלו בעבר, יש כלפיהן פחות אלימות, איומים ושליטת חירות פיזית. כמו כן, אין ניתוק מוחלט מהעולם החיצון כפי שהיה בעבר.

כפי שהובהר על ידי הפרקליטות, שיפור התנאים הפיזיים כאמור מקשה על הוכחת ביצוע עבירת הסחר, אפילו במקרים שבהם יש החפצה ושליטה של הנסחרות על ידי הסוחרים בהן. היום, לעומת העבר, יש שביצוע העבירות, אם הן אכן מתבצעות, אינו מגיע כלל לידיעת רשויות האכיפה. גם אם הרשויות מצליחות ליצור מגע עם נשים אלה, ככלל, שיתוף הפעולה שלהן מסויג יותר משהיה בעבר.

5. מדינות מקור של נשים שנסחרו בעבר

על פי נתוני המשטרה, מדינות המקור העיקריות שמהן הגיעו בעבר נשים נסחרות למטרות זנות היו ממדינות חבר העמים לשעבר.

בנוסף פירטה המשטרה כי נמסרו מידעים לפיהם היה חשד לסחר למטרות זנות בנשים סיניות, במקרים בודדים, באמצעות סרסורים סיניים וישראלים, עבור קהילת העובדים הזרים הסיניים בישראל. לפי המידעים שבידי המשטרה, חלק מאותן נשים הגיע דרך מצרים וחלקן האחר הגיע באמצעות אשרות לעבודה סיעודית. המשטרה ציינה כי, לפחות בשלב זה, אותן מקרים בודדים בלבד.

ארגוני הסיוע חוששים כי ישנם מקרים רבים שבהם נשים סיניות הובאו לישראל למטרת זנות, אולם אלה טרם נחשפו. בנוסף לכך, הצביעו ארגוני הסיוע על חשדות לפיהם גם נשים פיליפיניות נמצאות במעגל הזנות (צוינו מקומות ספציפיים באזורי חיפה, תל אביב וירושלים). הגב' גור ממרפאת לוינסקי והגברת סיגל רוזן מ"מוקד סיוע לעובדים זרים" פרטו כי ידוע להם על נשים וגברים ממוצא אפריקאי במעגל הזנות באזור תל אביב.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לטענת גברת רוזן, יש נשים שעברו מסכת של התעללויות, לרבות מיניות, בידי המבריחים בסיני, בדרגת חומרה שניתן לראות בה "החזקה בתנאי עבדות". אולם, המדובר בביצוע לכאורה של עבירות בשטח ריבוני מצרי, אשר הן מבצעי העבירה והן הנפגעות אינן בעלי זיקה לישראל. יצוין כי המשטרה הגישה ביום 31.1.10 כתב אישום (ת.פ. 1172/10 (שלום י-ם) מדינת ישראל נגד הבאטי גברימייקל ואח') נגד שני אריתראים בישראל, אשר שיתפו פעולה עם המבריחים בסיני, בסחיטה של משפחות המוברחים בנסיבות אלה.

6. טיפול המשטרה בעבירות סחר בבני אדם למטרת זנות

אין מחלוקת כי עבודתה המאומצת של משטרת ישראל שימשה בסיס לתהליך צמצום תופעת הסחר במדינת ישראל.

המשטרה פועלת נגד תופעת הסחר לאור דפוסי הפעילות המשתנים ולאור המציאות המשתנה וזאת על בסיס הגדרת העבירה כפי שנקבעה בחוק העונשין.

המשטרה פועלת על פי תוכנית סדורה שהותוותה על ידי ראש אח"מ בשנת 2007 לגבי הטיפול בעבירות סחר בבני אדם, עבדות ועבודת כפייה. מדובר בתוכנית תקיפה נגד הסחר המחייבת שילוב בתוכניות עבודה של המחוזות על פי פרמטרים ומדדים. תוכנית זו כוללת חיוב לטפל בתיקי סחר, ניהול בית בושת וסרסרות ופרסום שירותי זנות; ביצוע סגירות מנהליות ושיפוטיות של בתי בושת; ניהול תיקי סחר, עבדות ועבודת כפייה.

המשטרה נדרשת לאיסוף מידע אמין ורלוונטי. לשם כך קיימת פרקטיקה ברורה של עבודת מודיעין וחקירות בנושא הזנות המאורגנת.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

מסקנות

מרבית הנקודות שנדונו בצוות על אודות סחר בבני אדם, מוסכמים על דעת כל הגורמים. עם זאת, ארגוני הסיוע הסבו את תשומת לב הצוות למספר נקודות שיש להעמיק בהן את הבדיקה, לדעתן. לגבי נקודה אחת אף קיימת מחלוקת בין המשטרה וארגוני הסיוע, הכל כמפורט להלן.

הנושאים המוסכמים:

- א. בשנים האחרונות צומצמו מימדי הסחר באופן ניכר.
- ב. תנאי "ההעסקה" של נשים זרות העוסקות בזנות פחות חמורים מתנאי "ההעסקה" של נשים שנסחרו בעבר.
- ג. שיפור התנאים כאמור, מקשה על הוכחת עבירת הסחר בבני אדם למטרת זנות, ככל שהיא אכן מתקיימת.
- ד. בשנה האחרונה אין מידע על מעבר של נשים נסחרות דרך גבול מצרים ואין מידע לגבי הברחה של קורבנות סחר דרך נמל האוויר והים.
- ה. נחשפו בעבר מספר מקרים מצומצם בהם שוכנעו נשים ישראליות לנסוע לחו"ל למטרת זנות, כשבחלקם הדבר לווה באלימות, שעה שכבר היו בחו"ל.
- ו. זוהו בעבר מקרים שבהם הובאו נשים סיניות לישראל למטרות זנות. יש שהגיעו עם אשרות סיעוד ויש שהגיעו באופן בלתי חוקי דרך גבול מצרים.
- ז. נחשפו רק מקרים בודדים של ישראלים שסוחרים בנשים לא ישראליות בחו"ל (בלי שתעבורנה כלל דרך מדינת ישראל).

נקודות שארגוני הסיוע מבקשים לבחון:

נציגי ארגוני סיוע הסבו את תשומת לב הצוות למספר נקודות שבהן, לדעתם, יש מקום לבחינה נוספת. עם זאת, ארגוני הסיוע הודו שאין להם מידע בדוק הסותר את המסקנות דלעיל.

- א. מה היקף ייצוא הנשים הישראליות לחו"ל למטרות זנות? מה היקף המעורבות של אזרחים ישראלים בסחר בנשים זרות בחו"ל? האם מדובר בתופעות או שמא במקרים בודדים?
- ב. מה היקף הנשים הנסחרות מסין, מהפיליפינים ובקרב פליטים ומבקשי מקלט מאפריקה?

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נקודה במחלוקת

ארגוני הסיוע סבורים כי יש נשים ישראליות בזנות המוחזקות בתנאים קשים העולים כדי סחר בבני אדם למטרות זנות או החזקה בתנאי עבדות לצורך מתן שירותי מיין. המשטרה חולקת על מסקנה זו. מחלוקת זו נובעת מפרשנות שונה של עובדות לאור סעיפי החוק הרלוונטיים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

פרק ג' - דפוסי הזנות והעבירות הנלוות לה במדינת ישראל

כאמור, הצוות נדרש לבדוק את הפעולות שיש לנקוט בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר לזנות ועבירות נלוות. מטלה זו חייבה את הצוות לתת דעתו לדפוסי עבירות נלוות אלה. הצורך להתייחס להיבט זה נבע גם מהמציאות בשטח שבה עולם הזנות הוא התשתית להתפתחות סחר בזנות וקשה להבין את האחד בלי להתייחס לשני. כמו כן התפיסה הבין-לאומית והתכנית הלאומית למאבק בסחר לזנות, שאושרה על ידי הממשלה, מסתכלות על הטיפול בתופעת הזנות ככלי מניעה להתפתחות סחר בבני אדם לזנות.

1. היקף הזנות והמקומות בהם מתקיימת זנות

קיימת מחלוקת בין ארגוני הסיוע ומשרדי הבריאות והרווחה לבין משטרת ישראל לגבי היקף הזנות והמקומות בהם מתקיימת הזנות.

מחלוקת זו נובעת ממספר סיבות המפורטות באופן נרחב יותר בפרק ד' להלן:

א. הגדרת המונח "זנות" - בעוד שרשויות המדינה (ובענייננו המשטרה) מגדירות "זנות" בהתאם להוראות הדין (יש לציין שהמונח זנות אינו מוגדר בחוק העונשין אלא בפסיקה ויש הטוענים כי ההגדרה מותירה מקום לספקות במקרים גבוליים), יש מארגוני הסיוע אשר מרחיבים את הגדרת הזנות כדי לכלול מסגרות כגון: מכוני עיסוי, מכוני ספא, מועדוני חשפנות, ליווי אנשי עסקים לפרקי זמן קצרים; קבלת חסות כספית תמורת שירותי מין (SUGAR DADDY), השתתפות בסרטי פורנוגרפיה, ספינות תענוגות, מסיבות חילופי זוגות ועוד).

ב. מורכבות איסוף הנתונים בנושא זה - מדובר בתופעה חבויה. כמו כן מספר בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות עשוי להשתנות מדי יום לרבות בעקבות פעילות אכיפה כלפי מקומות אלה, ו/או פתיחה מחדש של בתי בושת ודירות דיסקרטיות על ידי מפעיליהם בכתובות אחרות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

ג. מקורות מידע שונים - למשטרה, למשרדי הבריאות והרווחה, ולארגוני הסיוע מקורות מידע שונים. בעוד שהמשטרה מסתמכת על מידע מודיעיני, חקירות וראיונות עם נשים וסרסורים במעגל הזנות, הרי שארגוני הסיוע, משרדי הבריאות והרווחה מסתמכים בעיקר על ראיונות עם נשים בזנות וכאלה שיצאו ממעגל הזנות שנוטות יותר לפנות לארגוני סיוע.

ד. דרכי איסוף המידע – כל אחד מהגופים ו/או רשויות הנ"ל אוסף את המידע בדרך שונה, כמפורט בנספח ב' - דרכי איסוף מידע.

מסקנה זו נכונה הן לעניין ההערכה הכללית של מספר האנשים בזנות ומקומות הזנות בישראל והן פרטנית לגבי כל עיר ועיר לרבות אילת, טבריה ובאר שבע שבעניינם הובאו עדויות ספציפיות בפני הצוות.

מצ"ב נספח א' ובו פירוט ההערכות השונות לגבי היקף הזנות וכן מספר המקומות המשמשים לזנות (בתי הבושת ודירות דיסקרטיות).

2. מאפייני הזנות

* המסגרות בהן מתקיימת זנות

קיימת הסכמה בין כל המשתתפים בדיוני הצוות הבין-משרדי כי מרבית פעילות הזנות עברה מבתי בושת לדירות דיסקרטיות ולמשרדי ליווי.

בנוסף לכך, לדברי ארגוני הסיוע, ישנה גם תופעה נרחבת של זנות במסגרות אחרות כגון במסווה של מועדוני חשפנות, מועדוני בריאות מכוני ספא ומועדוני עיסוי. כמו כן היו שהצביעו על מקרים ספציפיים שבהם התקיימה זנות בצימרים וכן פעילות נרחבת של זנות בבתי מלון.

הגב' ריבלין טענה כי "אין בחורה שאינה צריכה לעשות אקטים מיניים במועדון חשפנות, אחרת היא לא תרוויח מספיק כסף." היא הוסיפה כי "בעל הבית" מעודד זאת. יתירה מזו, לדבריה, בעל הבית חופשי לשכב עם החשפניות במועדון שלו מתי שהוא רוצה וכן לעתים, הוא משלם להן בסמים. עוד לדבריה, במועדון חשפנות לפעמים יש דירות להשכרה מעל לקומת המועדון המשמשות לזנות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נציגת מכון תודעה מסרה לצוות דברים דומים. במכתבה מיום 10.4.10, היא דיווחה על מידע שנתקבל מבחורה צעירה שעבדה במועדון חשפנות ושימשה לטענתה שפחת מין של בעל המקום וחבריו. לדבריה של זו, מאחורי הבר יש דלת סודית שמובילה לחדרון קטן, שם היו מחזיקים אותה ושם הייתה נאנסת על ידי הגברים. המועדון שימש כמקום מגוריה.

בנוסף לכך, אחת הנשים שהייתה בעבר במעגל הזנות סיפרה על זנות במסגרת ספא.

כמו כן נטען שהזנות מתקיימת בצימרים. הלקוח מתקשר לבעל צימר, מגיע עם הרכב לחניה פרטית וסגורה של הצימר, עושה שימוש במקום ומשאיר את הכסף בתוך הצימר, כך שאין מגע ישיר בין בעל הצימר והמשתמש במקום.

נציגת מכון תודעה ציינה שיש מכוני עיסוי שבהם הזנות מתבצעת בלי חדירה. כמו כן, לדבריה יש מועדונים שבהם מתבצע LAPDANCING, כשיש בהם חדרים לקיום יחסי מין מלאים. בנוסף לכך, לדבריה, יש תופעה של נשים ה"מועסקות" בליווי אנשי עסקים הנוסעים למטרות עבודה לתקופה קצרה, ליווי הכולל שירותי מין. עוד לדבריה, יש מקרים שבהם גברים מפרנסים נשים ונותנים להן דירה להתגורר בה תמורת שירותי מין (SUGAR DADDIES).

הגב' יעל גור הצביעה על מקומות באזורי התעשייה של פתח תקווה ורמת גן שעליהם מתנוסס שלט "ספא" ושאינן עליהם אורות מהבהבים, דבר המקשה על זיהויים כמקומות לזנות. כמו כן, היא הצביעה על דירה דיסקרטית שבה המוקדנית מציגה את השירותים כשירותי מסג' וכתוב על החדרים שהם חדרי טיפולים, ועם זאת מרחב של ראיות נסיבתיות מצביע על כך שהמקום משמש לזנות.

היקף הסרסרות:

*

קיימת הסכמה בין כל המשתתפים בדיוני הצוות כי סרסורים עדיין נוטלים חלק בניהול נשים בזנות. עם זאת, הדעות חלוקות לגבי היקף תופעת הסרסרות.

להערכת המשטרה, היום, יותר מבעבר, ישנן נשים במעגל הזנות העובדות עצמאית ללא סרסור.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

מאידך, לטענת ארגוני הסיוע ומשרד הרווחה, מרבית הזנות מתבצעת באמצעות סרסורים, כשהבדל היחיד בין ההווה לעבר הוא מידת התחכום של הסרסורים. אם בעבר הסרסור היה גלוי ונראה לעין, כיום יש שהסרסור אינו נראה לעין אך שולט על המתרחש במקום, לדוגמא, באמצעות מערכת אבטחה לרבות מצלמות נסתרות ושומרים. דרכים אחרות להסתרת הסרסורות הם למשל:

- החתמת אישה הנמצאת במעגל הזנות על חוזה פיקטיבי לשכירות דירה, שם היא תתגורר, לכאורה באופן עצמאי ואולם, בפועל, המקום משמש כבית בושת.
- מתן הלוואות בשוק האפור תוך שעבוד האישה לזנות עד סיום החזר הלוואה, תשלום שלעולם אינו מסתיים.
- הרשאה של סרסורים לנשים ללא בית להשתמש בדירה, בתמורה למתן שירותי מין עבורם.
- סרסורות על ידי בני משפחה - לדברי גב' ריבלין וגב' נחשון גליק, לעתים הסרסורים הם בני זוג, והגב' נחשון גליק, ציינה 2 מקרים שבידיעתה שבהם בן סירסר באמו.

לדברי הגב' ריטה חייקין, במהלך ביקוריה בדירות דיסקרטיות, קיימת "מאדאם" שמנהלת את העסק.

לטענת הנשים שהיו בעבר במעגל הזנות ורואיינו על ידי הצוות, תמיד קיים סרסור, אף אם היחסים מוצגים כשל בני זוג או בדרך אחרת. לטענתן, אין שינוי במימדי הסרסורות ממה שהיה בעבר, שכן אישה בזנות זקוקה לסרסור לשם בטחונה האישי – וודאי בכל הנוגע לזנות רחוב שם הסרסור משגיח לאיזה רכב נכנסת האישה ומוודא את חזרתה. באשר למכונני ליווי או בתי בושת, הסרסור מפקח על מי שמגיע ומי שיוצא.

הגב' רוזן כ"ץ מסרה לצוות כי בדירות דיסקרטיות רבות נמצאת פקיד/ת קבלה (הקרויה - קוף), המציגה עצמה כ"בעלת הבית" אך כפי שנמסר לה בדיעבד, מאחוריה/ה עומד "בעל הבית" האמיתי שהוא ככלל גבר. הגב' יעל גור דיווחה לצוות כי בדירות מסוימות בהן יש פקיד/ת קבלה היא שמעה את פקיד/ת הקבלה מקבלת טלפונים תכופים, כפי הנראה מבעלי המקום, במהלכם עודכן המתקשר לגבי המתרחש במקום. לעתים במסעדות ליד הדירות, יושבים גברים שלרושם שלה, מפקחים על המקומות – דבר המצביע על מנגנון סרסורות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לדברי הגב' ביאטריס רוזן כ"ץ וגב' נעמה ריבלין, אף במקרים שבהם נשים מתחילות בדירות כ"עצמאיות", הן לא נשארות כאלה לאורך זמן. לדברי הגב' רוזן כ"ץ, תוך 7-8 חדשים, משפחת פשע פורשת חסות על אותן נשים וסוחטת מהן כספים – הן בגין פעילותן עד לאותו מועד והן מכאן ואילך. סכומים אלה יכולים להגיע ל – 20,000 ₪ לחודש.

ארגוני הסיוע מסבירים את הערכת המשטרה שהיום ישנן יותר נשים עצמאיות בזנות בכך שהיא מתבססת על שיחות עם נשים שטרם יצאו ממעגל הזנות ושבזנות בתפיסה שהן עצמאיות ובעלות זכות בחירה ושהיחסים ביניהן לבין המסרסרים בהן הם יחסי זוגיות.

התנאים בזנות:

*

מוסכם על חברי הצוות כי עצם המפגש בין אדם בזנות ללקוח הוא לא שוויוני מיסודו. ואולם, בין המשטרה, ארגוני הסיוע ומשרדי הבריאות והרווחה קיימת מחלוקת באשר לתנאי נשים במעגל הזנות.

הערכת המשטרה היא שרוב הנשים הנמצאות בזנות אינן סובלות מאלימות קשה, נטילת חירות או איומים. הערכה זו מתבססת על ראיונות שערכה המשטרה עם נשים במעגל הזנות, עבודת שוטרים בשטח ועל ביקורים בדירות דיסקרטיות שבמהלכם לא הצטיירה תמונה של אלימות קשה.

מאידך גיסא, לטענת נציגי ארגוני הסיוע ומשרדי הבריאות והרווחה, אלימות ואיומים כלפי נשים במעגל הזנות וכן שליטה בהן, הם תופעות רווחות. טענת הארגונים מתבססת על מראה עיניים וכן על עדויות נשים בזנות. כך, מסרה הגב' יעל גור כי נכון להיום, להערכתה, מצבן של נשים במעגל הזנות קשה יותר ממצבן בעבר: הן סובלות מפסיכוזות קשות יותר ומתחלואה כפולה. תופעות אלה מעידות לדבריה על מציאות קשה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

אשר לזנות רחוב - הגב' יעל גור מסרה כי על נשים בזנות העובדות ברחוב יש סימני אלימות ברורים. לדברי גב' ריבלין, אין אישה בקבוצות שהיא מנהלת שהייתה בזנות רחוב ואינה מספרת על מספר אירועים שבהם היא נחטפה ונאנסה. לטענת ארגוני הסיוע ניתן להתרשם על כך באופן ישיר, מנשים המצויות במקלטים לנשים בזנות בתי"א וחיפה והמגיעות למקלטים כשהן חבולות וכואבות. גם מדיווחי הנשים שיצאו ממעגל הזנות והתראיינו בפני הצוות עולה כי קיימת אלימות קשה מצד לקוחות וסרסורים.

אשר לזנות המתקיימת במכוני הליווי ובדירות הדיסקרטיות - ארגוני הסיוע ואחת הנשים שהייתה בעבר במעגל הזנות ומסייעת לנשים בזנות היום, טענו כי האלימות כלפי נשים במעגל הזנות רווחת, לרבות במכונים ובדירות. הגב' ריבלין מסרה שהיא אינה רואה סימנים של אלימות על נשים בדירות הדיסקרטיות. עם זאת, להבנתה, גם במקומות אלה קיימת אווירת טרור.

בנוסף, העידו הנשים שהיו בעבר במעגל הזנות והמסייעות לנשים בזנות היום – כי מאחורי העיצוב היפה שבדירות הדיסקרטיות, הנשים ממתינות בכוכים צרים הדומים לתאי מאסר. קיימים מקרים בהם במכוני ליווי ובדירות הדיסקרטיות לוקחים את תעודות הזהות מהנשים ומאיימים עליהן שיספרו לבני משפחתן על אודות עיסוקן בזנות.

לעומת זאת, כמעט בכל פעילות משטרתית נגד בתי בושת (מעל ל – 250 פשיטות במהלך שנת 2009), נמצאו בידי הנשים במקום תעודות הזהות שלהן.

גברת חייקין מסרה על היכרות עם סרסורים אלימים. עם זאת, היא לא נתקלת במקרים של כליאה פיזית ו/או שעבוד חובות, כפי שהיה בעבר.

גב' עידית הראל שמש דיווחה על קנסות תכופים, עיכוב כסף בידי פקידות קבלה, איומים שאם האישה תעזוב, בעל המקום יספר למשפחה שלה על עיסוקה בזנות. ההתייחסות לאישה כאל חפץ מודגמת באמצעים שונים המשמשים להגברת כמות הלקוחות לאשה ולמשל, בחלק מהמקומות, האישה חייבת לקבל לקוח עשירי חנם או מקבלת בונוס מיוחד עבור לקוח זה. כמו כן דיווחה על ריבוי מחלות בקרב נשים בזנות.

כמו כן דווח כי ישנם מקרים בהם נשים בזנות נאנסות לאחר השתתפות במסיבות רווקים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

חירות האישה בזנות:

*

קיימת הסכמה כי עולם הזנות מתאפיין בתופעות קשות ושליליות.

עם זאת קיימים חילוקי דעות לגבי השאלה אם היום קל יותר מאשר בעבר לאישה הנמצאת במעגל הזנות לעבור ממסגרת אחת למשנה או לעזוב את הזנות.

לטענת המשטרה, כיום יש פחות שלילת חירות כלפי נשים הנמצאות במעגל הזנות מאשר היה בעבר.

מאידך, לדברי ארגוני הסיוע, עדיין יש סרסורים הנוהגים מנהג בעלות בנשים בזנות, שולטים בהן ומפקחים עליהן באופן צמוד. כך לטענת נציגת מכון תודעה, ישנן נשים הגרות בבית בושת ונמצאות בשליטה טוטאלית של הסרסורים וצריכות לבקש אישור לצאת מבית הבושת. לדבריה הסרסורים מטילים קנסות שרירותיים שיכולים להגיע עד ל- 2000 ₪; האישה חייבת לקבל כל לקוח; הכסף נמצא אצל פקידת קבלה והאישה אינה מקבלת כסף עד סוף המשמרת; מכסת הלקוחות מגיעה עד ל- 16 גברים ללילה; הסרסור רשאי לדרוש מהאישה לקיים עימו יחסי מין בכל עת וכן בקבלה לעבודה. לכן לטענתן ישנם מקרים בהם העיסוק בזנות גובל בעבדות לצורך מתן שירותי מין. (ראו סעיף 375א לחוק העונשין).

לטענת ארגוני הסיוע, עדיין מופעלת שליטה המלווה באיומים כלפי נשים הנמצאות במעגל הזנות, דבר המקשה עליהן לעזוב את עולם הזנות.

חלק מארגוני הסיוע הצביעו על נוהג של סרסורים לשכנע נשים לקחת הלוואות בשוק האפור בריבית חריגה. במצבים אלה הנשים הופכות להיות משועבדות להלוואות. בפועל, נשים בזנות המגיעות ל"אופק נשי" מגיעות ללא רכוש, בדרך כלל בשל חובות כבדים שיש להן.

גב' נעמה ריבלין מסרה כי שמעה מנשים בזנות על גביית דמי חסות על ידי עבריינים.

ארגוני הסיוע גם הצביעו על כך שישנם סרסורים הנותנים לנשים בזנות סמים תמורת זנות.

לאור מציאות זו, לטענת ארגוני הסיוע, ישנם מקרים בהם שליטת הסרסורים גובלת בהחזקה בתנאי עבדות לזנות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

שימוש בסמים:

*

מתוך דיוני הצוות עולה כי ככלל, נשים בזנות נוטות להשתמש בסמים (לרבות תרופות המשככות כאבים), באלכוהול או בשניהם. אזור התחנה המרכזית הישנה בתל אביב הוא דוגמא למקום שבו נמצאות מסוממות מכורות.

יש שהשימוש בסמים קודם לכניסה לעולם הזנות ויש שהכניסה לעולם הזנות קודמת לשימוש בסמים.

קיימים חילוקי דעות בשאלה עד איזו מידה רווחת ההתמכרות לסמים כפעולה מכוונת מצד אחרים ליצירת תנאי כפיה או להקלת מצבן של נשים במעגל הזנות כדי להבטיח שימשיכו להימצא במעגל הזנות.

לדברי המשטרה ידוע רק על מקרים בודדים בהם סרסורים גרמו לנשים להתמכר לסמים כדי להדק את שליטתם בהן (וזאת בעיקר במתחם שהיה בעבר ברחוב פין בתל אביב).

ארגוני הסיוע סוברים כי ככלל, השימוש בסמים הוא פועל יוצא מכניסה לעולם הזנות וזאת משום שבכוחם של סמים לרכך את הכאב וסבל הכרוכים בזנות. עם זאת, גורמים אלה סוברים כי הסמים אכן משמשים לעיתים ככלי שליטה בידי הסרסורים.

אשר לסוגי הסמים בהם משתמשות הנשים בזנות, נמסר לצוות כי ככלל, נשים בדירות הדיסקרטיות אינן צורכות סמים קשים, אלא ככלל אקסטזי, כדורים ששולטים במצבי רוח או אלכוהול. לעומת זאת, הנשים בזנות רחוב נוטות לצרוך סמים כגון הרואין וקוקאין ולתקופות ממושכות יותר. לדברי הגב' יעל גור, היא רואה היום בקרב נשים בזנות רחוב, התנהגות יותר קיצונית מבעבר, שהיא פרי התמכרות, ולמשל אלימות בצורה לא מובחנת לרבות אלימות הננקטת על ידי הנשים כלפי עצמן.

רווחים מהזנות

*

נציגות ארגוני סיוע מסרו כי ככלל, לנשים בזנות לא נותר כסף או רכוש וזאת בשל חובות כבדים הרובצים עליהן ומאחר שהן מוציאות את כל כספן על ביגוד ומוצרים מתכלים או על סמים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

היקף כלכלי של הזנות *

ארגוני הסיוע מעריכים את היקף הזנות במיליארדי ₪ בשנה ובאזור ת"א בלבד, בכמיליארד ₪ בשנה. המשטרה לא נתנה הערכה של ההיקף הכלכלי של העיסוק בזנות.

3. קטינים בזנות

מוסכם כי לא מוכרת תופעה של קטינים הנמצאים במעגל הזנות בבתי בושת או במכונים גלויים. בפועל לא התקבלו במשטרה תלונות על זנות רחוב וזנות דרך האינטרנט בקרב קטינים. עם זאת, לאור טענות ארגוני הסיוע כמפורט להלן, הנושא נמצא בבדיקה מעמיקה יותר במשטרה.

עמותת עלם אומדת את היקף הקטינים בזנות בכ – 5,000 (בשיחה עם המשטרה, אמד מנכ"ל עלם את מספר הקטינים בזנות בכ- 1,000 ואולם נציגי העמותה שהופיעו בפני הצוות עמדו על האומדן של 5,000 קטינים בזנות). לטענת המשטרה, האומדן של עלם אינו מבוסס, שכן שיטת איסוף הנתונים הייתה לקויה, ולמשל, לא התקיימו פגישות עם מרבית הקטינים ויתכן שהיו מפגשים חוזרים עם אותו קטין. יצוין כי המשטרה טרם ערכה מיפוי עצמאי על היקף זנות הקטינים.

מאידך, נציגי עמותת עלם עמדו על כך שההערכה שלהם סבירה, ואף טענו שיש הסתברות גבוהה שהיא נמוכה מהמצב בפועל. כדי לבסס הערכה זו, הם פרטו בפני הצוות את ההיסטוריה של המחקר שלהם לגבי זנות קטינים. פירוט זה מופיע בנספח לדו"ח זה.

בעקבות הפגישה עם הצוות החליטה עלם לערוך מדגם נוסף והם מעבירים שאלון בקרב כל עובדי העמותה ומתנדביה – ובו ביקשה לציין את מספר הקטינים בזנות עימם הם נפגשים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נציגי "עלם" קראו לצוות להמליץ לחקור את נושא של זנות קטינים. הם הציעו:

א. למפות את התופעה מחדש - דרך פניות לכל רשות מקומית, לשכות שעובדות עם נערות בסיכון וקידום נוער וזאת כדי לבחון את מספר הקטינים בזנות שטופלו על ידם. לדבריהם, מן הראוי לבצע בדיקה זו אחרי עריכת הכשרה בזיהוי קטינים כאלה.

ב. להציב נציג קבוע של המשטרה בוועדת ההיגוי של התוכנית "ערים בלילה" כדי לתאם את הטיפול בתופעה.

גב' גליק אמדה במאות את מספר הנערות הנותנות שירותי מין תמורת ביגוד, הנעלה או טובות הנאה אחרות.

אחת הנשים שהייתה בעבר במעגל הזנות והופיעה בפני הצוות, מסרה כי ראתה ליד הבורסה ברמת גן ילדות הנראות בנות 12 בזנות. כן טענה כי צפתה בבית שמש בקטינות העולות ויורדות מכלי רכב, זו אחרי זו. הגב' יעל גור מסרה לצוות כי בגן מאיר הצוות שלה פגש נערות שמחפשות ספונסרים תמורת מתן שירותי מין. לדעתה יש בכך תחילת הדרך לעיסוק בזנות. גב' ריבלין דיווחה על נערות העומדות ליד קיבוץ נען ועוסקות לכאורה בזנות רחוב.

גב' הראל שמש הביעה דעתה כי הערכת עמותת עלם מינימליסטית, שכן העמותה פוגשת רק נוער משוטט ולא את כלל בני הנוער הנמצאים במעגל הזנות. להערכתה, יש נערים ונערות בזנות בתוך בתים שאליהם עלם אינה מגיעה.

נמסר כי למרפאת לויסנקי היה קשר עם כ- 20 ילדים פלסטינאים באזור התחנה המרכזית החדשה בתל אביב המנהלים מערכות יחסים עם מבוגרים הנותנים להם לחיות בביתם ומפרנסים אותם תמורת שירותי מין.

משרד הרווחה והשירותים החברתיים מפעיל תכנית נוספת לקטינים וצעירים בזנות - הוא "בית דרור" הפועל עבור חסות הנוער ומשמש בית זמני לנוער להט"ב (לסבי, הומוסקסואלי, טרנג'נדר וביסקסואלי) במצבי משבר. המקום מעניק סיוע פיזי לצד סיוע נפשי והתערבות משפחתית. הטיפול נע בין חצי שנה ועד שנה וחצי.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

החל משנת 2007, החל הבית בתהליך תיעוד סטטיסטי של הנערים והנערות שהגיעו תוך פילוח לזנות רחוב, דירות דיסקרטיות, ספונסרים, סרסורים, זנות דרך האינטרנט. מתוך כמעט 100 נערים ונערות שהגיעו לבית דרור משנת 2007-2009, לכ- 30 מהם הייתה נגיעה כזו או אחרת לזנות. כולם עברו תקיפה או ניצול מיני בעברם. נציגי בית דרור סבורים שיש צורך בהרחבת המסגרת ובהעמקתה, לרבות מימון טיפולים לרבות הורמונאליים, ומסגרות המשך מיוחדות לנוער זה.

4. אפיון אוכלוסיות בזנות

הערכת המשטרה, שלא נסתרה על ידי ארגוני הסיוע, היא שמספר הנשים בזנות שהן שוהות בלתי חוקיות צומצם וכיום מועסקות בזנות, ככלל, נשים בעלות אזרחות ישראלית – הן יהודיות והן לא יהודיות.

הגברת סיגל רוזן, מסרה כי ראתה נשים וקטינים בודדים ממוצא אפריקני בזנות באזור תל אביב. משיחה עם נציג עמותת "רופאים לזכויות אדם" נמסר לה כי יש כ- 5 גברים ממוצא אפריקני בזנות באזור זה.

לדברי נציגת מכון תודעה, שזכו לתימוכין מהגב' יעל גור, קיימת תופעה נרחבת של זנות גברים, רובם צעירים. נציגות אלה לא יכלו להצביע על מספרים מדויקים. במרפאת לוינסקי יש עובד סוציאלי בחצי משרה המרכז את הטיפול בגברים ובטרנסג'נדרים. נציגות אלה העלו בעיה שאין מסגרת לשיקום גברים בזנות, שכן התוכניות לשיקום נשים בזנות נוצרו עבור נשים בלבד. לדברי הגב' גור, יש מספר סוגים של גברים בזנות (למעט הטרנסג'נדרים) - זנות הומוסקסואלית בדירות, כשהשירותים מפורסמים באתרי אינטרנט מסוימים; צעירים, העשויים להיות שוהים בלתי חוקיים, החיים עם ספונסר; זנות רחוב, אם על ידי אנשים המגיעים רק בסופי שבוע לתל אביב כדי לעסוק בזנות ואם על ידי אנשים בזנות בצורה קבועה.

מספר נציגות של ארגוני סיוע הצביעו על זנות בקרב טרנסג'נדריות (גברים בחזות אישה) והצביעו על כך שאוכלוסייה זו צריכה טיפול ממוקד וייחודי. גברת יעל גור מעריכה כי בכל זמן נתון יש כ- 100 טרנסג'נדריות בתל אביב ועל פני שנה המספר מגיע לפי עשר). לדבריה כמעט תמיד הם בזנות רחוב.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לא ברור אם זנות זו מתאפיינת בסרסרות. עם זאת, הגב' גור מעריכה כי ישנם גורמים נוספים החיים מרווחי זנות טרנסג'נדרית. ארגוני הסיוע הצביעו על אתר ישראלי באינטרנט בו יש פורנוגרפיה חיה של טרנסג'נדרים.

נציגת הצוות, עו"ד מירב שמואלי, נפגשה עם הגב' נורה גרינברג, שנולדה כגבר ועברה ניתוח לשינוי מין. לדברי הגב' גרינברג, קשה להצביע על מספר מדויק של טרנסג'נדריות, אך להערכתה, יש בין מספר עשרות ל-150 טרנסג'נדריות בישראל, מרביתן בתל-אביב. הערכה זו שלה מתבססת על כך ששימשה בעבר כיו"ר ארגון להט"ב (לסביות, הומוסקסואלים, טרנסג'נדרים ובי סקסואליים) וכן מפניות של אוכלוסייה זו אליה, בין השאר מאחר שהיא מוכרת כמנהלת קליניקה המטפלת בבני נוער טרנסג'נדריות ובני משפחותיהם.

5. תיירות מין בחו"ל של גברים ישראלים

בבואנו לבחון את דפוסי הזנות חשבנו שנכון יהיה לבדוק גם את דפוסי לקוחות הזנות. היות ולא מצאנו מחקר מקיף על מאפייני לקוחות הזנות בישראל, נזקקנו למחקר שנערך על ידי מר גיא ברוקר, אנתרופולוג שחקר ציבור של לקוחות זנות ישראליים הנוסעים לעיר פאטאייה בתאילנד, שהיא עיר שלמה המשרתת תיירות מין.

להלן עיקרי תוצאות המחקר הרלוונטיות לענייננו:

א. אוכלוסיית לקוחות תיירות המין הישראלית בפאטאייה: מדובר באוכלוסייה מגוונת, הכוללת

- נערים לפני הצבא שזו להם החוויה המינית הראשונה;
- קבוצות של גברים אחרי צבא;
- גברים בשנות השלושים לחייהם, שחוו גירושין;
- גברים נשואים שמגיעים עם חברים ומספרים לנשותיהם שהם נוסעים "לנקות את הראש" על החוף;
- קבועים המתמכרים לתיירות המין וחוזרים שוב ושוב;
- חברות של פנסיונרים המכירים זה את זה עוד מהצבא ונוסעים כקבוצה כל שנה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

- ב. מר ברוקר התרשם כי, ככלל, מדובר בגברים שאינם מוצאים את מקומם בעידן של שוויון בין המינים.
- ג. רבים מהגברים הם כאלה שאינם צורכים מין בתשלום בישראל, אך בתאילנד הם רואים בצריכת שירותי זנות התנהגות נורמטיבית.
- ד. ככלל, הגברים מתייחסים לנשים שבזנות באחת משתי דרכים:
- חלק מהגברים רואה בנשים מעין סחורה, דבר המתבטא בתפיסה לפיה התשלום מחייב את האישה לעשות ככל שיחפוץ הגבר.
- חלק אחר של הגברים מחפש מעין מערכת יחסים. במסגרת זו, הם מציגים את יחסי המין כרומנטיקה. כך, יחסי המין אינם מתקיימים במועדון, אלא בחדר של הגבר במלון, ולעתים לא עובר תשלום מיד ליד בסמוך לאקט המיני, אלא הגבר נותן לאישה מתנות בדמות בגדים או כסף עבור בן משפחה נצרך וכדומה. כמו כן הגבר לוקח את האישה לבילויים ולארוחות.
- ה. יצוין כי מר ברוקר התרשם כי בין הנשים הנותנות שירותי מין, יש גם קטינות, אך דפוס זה איננו נפוץ. נושא זה לא נחקר על ידו באופן מפורש.
- ו. לחוויה בתאילנד הייתה השלכה על התנהגות תיירי המין כאשר חזרו לישראל. הם דיווחו כי אינם מסוגלים לקבל אישה המסרבת לרקוד עימם בדיסקוטק בישראל; אינם מוכנים שאישה תגיד להם מה לעשות. עוד לדבריהם – "אישה היא כמו גרביים" – ניתן להחליפה בנקל. כמו כן, הם נוטים להתמכר למין זמין ונוטים להשקיע כספים בנסיעות לפאטאיה או בקבלת שירותי זנות בארץ.

6. פרסום שירותי זנות

מתוך דיוני הצוות עולה כי נעשה שימוש גובר במדיה כאמצעי להרחבת הפעילות בתחום וליצירת קשר בין הלקוח לנותני השירות (כרטיסי ביקור על רכבים וברחובות, מודעות בעיתונות, פרסום ישיר ועקיף באינטרנט). לעיתים מחולקים כרטיסי הביקור על ידי קטינים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

בשנים האחרונות התרחב השימוש בפרסום באתרי אינטרנט ובמקומונים ככלי לפרסום פעילות זנות ובעיקר כזו המגיעה ללקוח ולא נמצאת במקום קבוע (כאשר צורך הזנות מזמין באמצעות הטלפון או האינטרנט את האדם במעגל הזנות והוא/יה מגיע/ה למקום שנקבע על ידו למתן השירות). המשטרה ציינה אתרי אינטרנט בולטים, והבהירה כי לעתים האתרים מפרסמים באמצעות תמונות, לעיתים באמצעות סרטונים ולעתים בלי עזרים אלה. המשטרה משערת שיש מספר אתרים שמפרסמים את אותם נותני שירות.

קיימת הסכמה בין הגורמים המשפטיים כי יש קושי באכיפת הוראת סעיף 205 לחוק העונשין, האוסר על פרסום שירותי זנות, ובין היתר בשל אלה:

- הסייגים לאיסור;
- הקושי להגיע למפעילי מחלקי הכרטיסים ואתרי האינטרנט;
- קולת העונש בגין ביצוע העבירה.

7. טיפול הרשויות

א. משטרת ישראל

לטענת המשטרה, היא עושה כמיטב יכולתה, במשאבים העומדים לרשותה ונוכח סדרי העדיפות הקיימים, לטפל במיגור תופעת הסחר והעבירות הנלוות לזנות.

המשטרה ציינה כי היא פועלת נגד תעשיית המין בכלל ונגד תופעת הסחר בפרט, לאור דפוסי הפעילות המשתנים ולאור המציאות המשתנה וזאת בהתאם לעבירות כפי שהוגדרו בחוק העונשין.

מההיבט המודיעיני, המשטרה בעיצומו של תהליך לאפיון תעשיית המין והיקפה. לאור השינויים בדפוסי הסחר, הורחב נושא ההתעניינות לתחומים של יבוא וסחר חוץ ופנים בנשים למטרות זנות ועבירות נלוות.

מאמצים אלה מתבטאים בעליה בהיקף החקירות בעבירות זנות, בפשיטות למקומות חשודים למטרת סגירתם, בפעילות אכיפה שגרתית על ידי כוחות הבילוש ובניסיון למפות את המקומות המשמשים לזנות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לעומת עמדה זו, טענת ארגוני הסיוע היא שאין די בפעילות המשטרה. כך לדוגמא, נטען כי כמעט אין תיקים במחוז הצפון של המשטרה. כן נטען כי שוטרים מתעלמים מדירות דיסקרטיות שמיקומן ברור וכי אין פעילות מספקת של סגירות מקומות המשמשים לזנות.

ב. משרדי הרווחה והשירותים החברתיים והבריאות

משרד הרווחה והשירותים החברתיים ומשרד הבריאות נערכים כדי לתת מענה למצוקותיהן של נשים בזנות. כך, במסגרת "פרויקט לאומי למזעור נזקים ולמיגור הזנות על כל היבטיה ותוך מענה טיפולי הולם לנשים במעגל הזנות" של משרד הרווחה, הוקמו שתי תוכניות לנשים בזנות בתל אביב ובחיפה המשקפות רצף של שירותים. כן פועלות 2 יחידות קטנות – באילת ובבאר שבע.

במסגרת זו, **פרויקט סלעית (סיוע לנשים במעגל הזנות)**, הינו פרויקט עירוני במימון משרד הרווחה והשירותים החברתיים והרשות לקידום מעמד האישה, אשר נותן רצף של שירותי טיפול ושיקום, הכולל דירת חירום לנשים שעדיין נמצאות במעגל הזנות והוסטל שיקומי ומרכז יום לנשים המביעות רצון לצאת ממעגל הזנות. התוכנית מקיימת קו חרום ארצי הפועל 24 שעות ביממה ומסלול לנערות המופעל על ידי עלם.

כמו כן, המרכזים לטיפול בנפגעי תקיפה מינית מאתרים במסגרת עבודתם גם נשים בזנות.

תוכנית נוספת המתקיימת בחיפה ומכונה **אופק נשי** נוסדה ביולי 2008, גם היא כפרויקט עירוני. מקורות המימון שלה זהים לאלה של פרויקט סלעית והיא פועלת באופן דומה עם מרכז יום, OUTREACH, קשר עם שירותים ממשלתיים הרלבנטיים לנשים, איתור תעסוקה לנשים, טיפול נפשי ופסיכיאטרי, חוגי העשרה, לימוד עברית ואנגלית ומחשבים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

מרפאת לויסנקי של לשכת הבריאות המחוזית תל אביב הינה מרפאה קהילתית לאיתור ולטיפול במחלות מין. המרפאה פועלת כ- 8 שנים ומעניקה שירותי מרפאת מין בדומה למרפאות דומות בערים גדולות בעולם ולפי הנחיות ארגון בינלאומי לבקרת מחלות המכונה – Center of Disease (CDC), תוך התאמתן לתנאים בישראל. השירותים כוללים סל בדיקות וסל תרופות ובנוסף, ייעוץ והדרכה בנושא מין מוגן ומחלות מין. במקרים בהם מתעורר צורך, צוות של עובדים סוציאליים משלים את הטיפול הרפואי. כל השירותים ניתנים בחינם ובאופן אנונימי לכל דורש ללא התניה בגיל, מין, מעמד אזרחי או עיסוק. **שלוחתה הניידת של המרפאה** מציעה מאז שנת 2004 שירותי בריאות וטיפול פסיכו-סוציאלי לנשים בזנות. החל משנת 2008 שותפה במימון פעילותה גם הרשות לקידום מעמד האישה במשרד ראש הממשלה. עובדות סוציאליות, מנטוריות, רופא, רופאה, אחות וצוות נהגים מפעילים את המרפאה הניידת כפרויקט תלת תחומי: "מרפאה על גלגלים", קבוצות תמיכה וקשרים פסיכו-סוציאליים פרטניים, לצד הטיפול הישיר באוכלוסיית היעד. צוות הניידת מוביל ושותף לרשת בין ארגונית העוסקת בפעילות אקטיביסטית למען תתי קבוצות המתקיימות בשולי עולם הזנות ולמען קידום מודעות ציבורית לנזקי הזנות עבור נשים וגברים בזנות ועבור החברה בכללותה. **המרפאה הניידת של משרד הבריאות בחיפה** קיימת מאוגוסט 2009 וגם היא עורכת סיורים באתרי זנות ומבצעת בדיקות של נשים בזנות.

ג. משרד החינוך

גב' שכטר, ממשרד החינוך הציגה את תוכניות משרד החינוך בתחום, הכוללות:

1. "סל כישורי חיים" המתקיים פעמיים בשבוע ומקיף נושאים שונים שלהם קשר עקיף לתחום הזנות.
2. מעגל של "שוויון בין המינים" הכולל נושאים כמו העצמה, אסרטיביות ופרסומות.
3. תוכניות ספציפיות לגבי שוויון בין המינים.
4. תוכניות המתייחסות ישירות לזנות וסחר בנשים.
5. תוכנית המכונה "שוויון בין המינים וכבוד האדם".
6. תוכנית המכונה "משפט, מגדר וכבוד האדם" – 15 שעות בשנה בכיתות יא' ויב'.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

7. ביום 2 לדצמבר, היום הבין-לאומי לביטול העבדות, משרד החינוך שולח לבתי ספר תיכוניים תכנים המתאימים לשלושה שיעורים על עבדות, סחר בנשים וזנות כעבדות, שמהם עליהם לבחור אחד. התכנים משמשים תשתית לדיונים על תופעת הזנות, ובמיוחד על זנות בקרב בני נוער.
8. נערכו ימי עיון למורים ותלמידים לשם העלאת המודעות בנושא זה – למורים בין 2-3 ימי עיון ולתלמידי תיכון – 2 ימי עיון בשנת 2008 בערים שבהן נטען שנערים מקיימים יחסי מין עם גברים תמורת טובות הנאה דוגמת ג'ינס ובשנת 2009 – יום עיון דומה בבאר שבע.

כפי שניתן לראות, רוב העבודה נעשית בגיל של תלמידי תיכון ולא בגיל של תלמידי בתי הספר היסודיים. לשאלות חברי הצוות, מסרה הגב' שכטר כי המשרד פועל לשינוי עמוק של תודעה חברתית לעניין ההסתכלות על הזנות בפרט והתחום של החינוך המיני בכלל. שינוי זה נשקל גם לגבי גילאים צעירים יותר מגיל תיכון והוא באחריות שפ"י (שירות פסיכולוגי ייעוצי) במשרד החינוך.

8. חוסר אמון של נשים בזנות כלפי רשויות המדינה

נשים בזנות מתקשות לפנות לרשויות, לרבות משטרת ישראל, המוסד לביטוח לאומי ומסגרות הרווחה והבריאות. במסגרת דיוני הצוות הועלו טענות על יחס לא הולם של חלק מנציגי רשויות המדינה כלפי נשים בזנות. כן נטען כי חלק מהרשויות מקשות על

הנשים בזנות למצות את זכויותיהן ולמשל המוסד לביטוח לאומי דורש הבאת תלושי שכר דבר שאיננו נחלת הנשים בזנות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

9. הסכמות ומחלוקות

קשה להגיע למסקנות עובדתיות חד משמעיות על אודות עולם הזנות שכן מדובר בתופעות חבויות שקשה לחשוף אותן. לאור טיב העבירות ומרכיבים אחרים שיפורטו בהמשך, אין פלא שהדעות בצוות לגבי סוגיות שונות שעלו, היו חלוקות. כדי לחדד את חילוקי הדעות, נפרט להלן, במרוכז, את המוסכם והשנוי במחלוקת:

א. נקודות מוסכמות:

1. הזנות מלווה בתופעות שליליות וחמורות.
2. עצם המפגש בין אדם בזנות ללקוח אינו שוויוני מיסודו.
3. מרבית פעילות הזנות עברה מבתי בושת לדירות דיסקרטיות ומכוני ליווי.
4. בניגוד לעבר, שאז מרבית הנשים במעגל הזנות היו זרות השוהות בישראל שלא כדין, כיום, מרבית הנשים הנמצאות במעגל הזנות הן ישראליות.
5. הסרסרות לא עברה מן העולם, אם כי הדעות חלוקות בשאלת היקף הסרסרות והאם יש יותר נשים עצמאיות בזנות, אם לאו, מאשר בעבר.
6. נשים בזנות נוטות להשתמש בסמים (לרבות תרופות משככות כאבים) או באלכוהול או בשניהם.
7. תופעה של קטינים במקומות גלויים המיועדים לזנות, אינה מוכרת. עם זאת קיימים מקרים של זנות קטינים ובכלל זה מקרים שבהם קטינות נותנות שירותי מין תמורת כסף או טובת הנאה, אך הדעות חלוקות לגבי ההיקף והשאלה אם מדובר בתופעה.
8. פרסום שירותי זנות הוא כלי מרכזי להגדלת רווחים של המעורבים בעבירות זנות. פרסום זה מתבצע באינטרנט, בעיתונות הכתובה ועל ידי כרטיסים המונחים על שמשות של מכוניות, לעתים על ידי קטינים.
9. קיימים קשיי אכיפה של האיסור על פרסום שירותי זנות, ובין היתר בשל הסייגים לאיסור שבסעיף 205 לחוק העונשין ובשל הקושי להגיע למי שמפעיל מחלקי כרטיסים ואתרי אינטרנט.
10. ככלל נשים בזנות אינן נותנות אמון ברשויות המדינה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

ב. נקודות השנויות במחלוקת:

1. **מסגרות הזנות -** האם קיימת תופעה נרחבת של זנות במסגרות חדשות, כגון במסווה של מועדוני חשפנות, מועדוני בריאות, מועדוני עיסוי, צימרים, ספא? האם מועדונים שבהם מתקיימים LAPDANCES הם כסות לזנות? האם מתקיימות תופעות של זנות במסגרת ליווי אנשי עסקים על ידי נשים בזנות למשך תקופות קצרות? גברים מבוגרים המספקים לנשים דירה ותנאי מחיה תמורת מתן שירותי מין?
האם פעילויות אלה נכנסות בגדר הגדרת העבירות הנלוות לזנות לפי החוק והפסיקה?
  2. **היקף הזנות במדינת ישראל -** הדעות חלוקות, הן לעניין מספר בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות והן לגבי מספר האנשים במעגל הזנות. כמו כן שוררים חילוקי דעות לגבי הפילוח לפי אוכלוסיות ומקומות.
  3. **מאפייני הזנות במדינת ישראל, לרבות:**
    - א. **היקף הסרסרות -** האם כיום יש יותר נשים עצמאיות במעגל הזנות שאין לצידן סרסור משהיו בעבר ?
    - ב. **תנאי נשים במעגל הזנות -** האם תנאי נשים במעגל הזנות חמורים פחות מאשר היו בעבר, ובמיוחד לעניין אלימות, איומים, שלילת חירות, תנאי מחיה?
    - ג. **חירות האישה בזנות -** האם לאישה הנמצאת במעגל הזנות יש יותר חירות משהייתה לה בעבר (הן לעניין היכולת לצאת ממעגל הזנות והן לעניין היכולת לבחור את המקום בו היא תהיה במסגרת הזנות)?
    - ד. **השימוש בסמים -** מה היקף השימוש שעושים סרסורים בכלי הסם כדי להכניס נשים למעגל הזנות או להחזיקן בשעבוד?
    - ה. **מה היקף הקטינים בזנות?**
4. **הטיפול המשטרתי בתופעת הזנות -** האם המשטרה מטפלת בעבירות הזנות בצורה מספקת?

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

10. סיכום פרק ג' - דפוסי הזנות והעבירות הנלוות לה במדינת ישראל

מכל האמור לעיל עולה כי בשל חילוקי הדעות בין הגורמים השונים לעניין התנאים בזנות, קשה להגיע למסקנה חד משמעית לעניין השאלה אם מתפתחים בעולם הזנות דפוסיים חדשים העולים כדי סחר בבני אדם למטרות זנות. מסיבה זו, בפרק ההמלצות, יש התייחסות לצורך בהצלבת מידע.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

פרק ד' - מדוע קיימות נקודות מחלוקת לגבי תופעת הזנות?

הן המשטרה והן גורמי רווחה, בריאות וארגוני הסיוע אינם שואבים את המידע ממספר מקורות הכוללים חומר עיוני, מגע ישיר עם אנשים הנמצאים במעגל הזנות וביקורים במקומות המשמשים לזנות. אך על אף ששוררת תמימות דעים לגבי נושאים מסוימים, יש גם חילוקי דעות שעשויים לנבוע מסיבות שונות ובכללן:

- 1. מקורות מידע שונים:** הפער בין הערכות המשטרה להערכות ארגוני הסיוע ומשרדי הרווחה והבריאות יכול לנבוע מגישה למקורות מידע שונים. כך, למשטרה יתרון בגישה למקורות מידע מגוונים ובכללם מידע מודיעיני, תיקי חקירה, שיחות עם רכזי מודיעין ומחלק מוסר. כמו כן, למשטרה פריסה ארצית, דבר המאפשר ראייה רוחבית. לעומת זאת, לארגוני הסיוע ולמשרדי הרווחה והבריאות יתרונות שאין למשטרה. כך, הם זוכים לאמון מוגבר מצד אנשים הנמצאים במעגל הזנות העשויים לחשוש ממגע עם המשטרה ולא לנדב מידע מחשש לסיכון עצמי. כמו כן, על אף שהמשטרה מראיית נשים הנמצאות במעגל הזנות בדומה לארגוני הסיוע ומשרדי הבריאות והרווחה, הרי שגורמים אלה יכולים לקיים קשר מתמשך יותר עם אותן נשים או לפחות עם חלקן. בנוסף, ארגוני הסיוע נמצאים בקשר עם נשים שיצאו ממעגל הזנות ושלחו זווית ראייה שונה לגבי עולם הזנות מאשר נשים במעגל הזנות. ועוד, לארגוני הסיוע וגופי הרווחה והבריאות יש, ככלל, היכרות מעמיקה עם ספרות מקצועית בקשר לזנות.
- 2. שוני בשימוש במונחים:** המשטרה ממפה סחר בבני אדם ועבירות זנות על סמך יסודות העבירה וההגדרות שבחוק העונשין והפסיקה לפיו. מאידך, יש ארגוני סיוע המשתמשים במונחים במובן רחב יותר וסבורים שיש לכלול במונח "זנות" גם מכוני עיסוי, מכוני ספא, מועדוני חשפנות, זנות צמרת, ליווי אנשי עסקים לפרקי זמן קצרים תוך מתן שירותי מין, קבלת חסות כספית תמורת שירותי מין (SUGAR DADDY), השתתפות בסרטי פורנוגרפיה, ספינות תענוגות, מסיבות חילופי זוגות ועוד.
- יתר על כן, יש מארגוני הסיוע המשתמשים במונח "סחר בבני אדם" במובן רחב יותר וסבורים שמקרים של זנות על רקע של תנאים קשים מגיעים כדי סחר בבני אדם.
- 3. קושי אובייקטיבי באיסוף נתונים:** עולם הזנות והסחר לזנות הוא מטיבו חבוי, דבר המקשה על איסוף נתונים מהימנים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

4. **התייחסות שונה להכללות:** המשטרה, כגוף אכיפה, מקפידה לבסס כל טענה על בדיקה קונקרטיה להבדיל מהערכה. לעומת זאת, ארגוני הסיוע מסתמכים גם על הכללות המבוססות על תערובת של מקרים קונקרטיים הידועים להם והשערות ותחזיות על בסיס אותם מקרים.

5. **תפיסת עולם הנובעת מתפקיד:** המשטרה מחד, וארגוני הסיוע ומשרדי הרווחה והבריאות מאידך, הם בעלי תפיסות עולם שונות, דבר הנובע מהתפקידים השונים של כל אחד מגופים אלה. מטרת גורמי הרווחה, הבריאות וארגוני הסיוע היא לסייע לאנשים הנמצאים במעגל הזנות. כדי לעשות כן, הם עשויים לאמץ את נקודת המבט של אותם אנשים. לעומת זאת, המשטרה, כגוף אכיפה, אמונה על איסוף ראיות באופן ניוטרלי, בין אם מדובר בעדות סרסור ובין אם מדובר בעדותה של אישה הנמצאת במעגל הזנות.¹

המסקנה העולה היא שחילוקי הדעות העובדתיים נובעים מסיבות לגיטימיות. **מכאן החשיבות שבהצלבת המידע בין הגורמים השונים כדי ליצור תמונה מקיפה ככל הניתן.**

הציטטה הבאה ממחישה את ההשלכות של תפיסות עולם שונות על איסוף נתונים בקשר לזנות¹ והסחר לזנות:

"The contradictory descriptions of the realities of sex work and trafficking – as inherently harmful and victimizing or as possibly empowering and liberating – are evidently not purely information driven; rather they are influenced by ideology and morality. In these debates it often seems that facts do not necessitate one position or another, but are produced by these positions. If this is the case, the positional gap will not likely be bridged by more information...All this is not to suggest that further research is not needed or that current research is dispensable (הדגשה לא במקור)

Halley, Kotiswaran, Shamir, Thomas, "From the International to the Local in Feminist Legal Responses to Rape, Prostitution\Sex Work, and Sex Trafficking: Four Studies in Contemporary Governance Feminism", Harvard Journal of Law and Gender, vol. 29, 335, pp. 405-406

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

פרק ה' - המלצות הצוות:

המלצות הצוות הבין-משרדי הן פרי הבנה שהסחר בבני אדם לזנות היא תופעה מורכבת, ושהמאבק נגדו מחייב פעילות משולבת של משרדי הממשלה וארגוני הסיוע.

מטרת ההמלצות היא להביא לשיפור הכלים השלובים החשובים למאבק בתופעות האמורות: אכיפה, הגנה ומניעה. הצוות סבור כי יש צורך בשיתוף פעולה בין כל משרדי הממשלה הרלבנטיים וארגוני הסיוע כדי להתמודד כראוי עם אתגר לאומי זה. מטעם זה, המלצות הצוות נוגעים למרחב של כלים וגופים.

להלן המלצות הצוות:

I. בתחום המניעה:

1. בסיס נתונים

כדי לאפשר טיפול בתופעת הסחר לזנות יש צורך בבסיס נתונים מהימן. לפיכך מומלץ:

א. תמונת מצב מתמשכת

מוצע שהמשטרה תעמיק את הטיפול בבניית תמונת מצב עדכנית, מקיפה ומהימנה על אודות הזנות בישראל, כתשתית לבחינת התפתחות דפוסים חדשים לעניין הסחר לזנות.

לצורך האמור, מוצע לקיים קשר מובנה וקבוע בין המשטרה לגורמי הרווחה, הבריאות וארגוני הסיוע לשם בניית תמונת מצב מתעדכנת.

ב. מחקר

מומלץ כי המדען הראשי של המשרד לביטחון הפנים יונחה לערוך מחקר מקיף לחקר תופעות הסחר לזנות ועבירות נלוות. המדען הראשי יקבל מידע מהמשטרה, מגורמי הרווחה ובריאות וארגוני הסיוע. כל זאת – תוך תיאום עם הסקר שבכוונת משרד הרווחה לערוך בקרוב לגבי היקף תופעת הזנות ומאפייניה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

2. חינוך

הצוות התרשם שמשרד החינוך מקיים פעילות ענפה כדי להעלות מודעות בקהל המורים ותלמידי התיכון. עם זאת, מומלץ כי משרד החינוך ישקול הרחבת התוכניות לכלל מערכת החינוך במדינת ישראל, וזאת כדי לקדם את המטרות הבאות:

- א. יצירת מודעות בקרב בני נוער לחומרת התופעות, דבר שנועד למנוע ניצול קורבנות על ידי בני נוער וכן דיווח למשטרה על ביצוע עבירות;
- ב. קידום זיהוי נוער הנמצא בסיכון להידרדרות לזנות.

3. הכשרות

מומלץ להרחיב ולהעמיק את ההכשרות וההשתלמויות בגופים השונים הנמצאים בקשר עם אנשים בזנות כדי לקדם את המטרות הבאות:

- א. הגברת המודעות לתופעת הסחר לזנות כדי לקדם זיהוי וטיפול הולם.
- ב. הגברת האמון של אנשים בזנות כלפי רשויות המדינה, דבר שנועד, בין היתר, להביא לעידוד הגשת תלונות למשטרה על סחר לזנות ולשיפור הטיפול בנפגעים.

המלצה זו נוגעת לגופים הבאים:

- א. המשטרה, ובמיוחד ביחידות הרלבנטיות לרבות התחנות: לאור המאפיינים המיוחדים של הזנות, מומלץ שחוקרים ואנשי מודיעין שעוסקים בתחום זה יעברו הכשרה מיוחדת;
- ב. הפרקליטות;
- ג. בקרב עובדים סוציאליים ועובדי מערכת הבריאות העובדים בצמתים רלבנטיים;
- ד. בקרב צמתים רלבנטיים במשרד הפנים ומשרד החינוך;
- ה. יש לפעול מול הנהלת בתי המשפט לעריכת ימי השתלמויות לשופטים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

על השתלמויות והכשרות אלה לכלול, בין היתר, הכרת תופעות הזנות והסחר בבני אדם לזנות, וכן קידום התייחסות נאותה לאנשים בזנות לצורך שיפור האכיפה והטיפול בהם. כמו כן, יש לשקול הכללת פן של רגישות תרבותית, דבר שיש בו חשיבות כשמדובר באוכלוסיות זרות בזנות.

4. מבצעי מידע:

מומלץ לקיים מבצעי מידע בקרב הציבור על אודות עבירות הסחר בבני אדם ועבירות נלוות כדי לקדם את המטרות הבאות:
א. הגברת ערנותו של הציבור לתופעות אלה, דבר שעשוי לעודד הגשת תלונות למשטרה;
ב. יצירת הרתעה מניצול אנשים בזנות במימדים המגיעים כדי סחר לזנות.

יצוין כי על פי מסקנות הצוות הבין-משרדי שעסק בנושא הכשרות למאבק בסחר בבני אדם, יש להטיל על הרשות לקידום מעמזד האישה במשרד ראש הממשלה לקדם את מבצעי המידע כאמור, בסיוע של מתאמת המאבק בסחר בבני אדם במשרד המשפטים.

5. המשך שיתוף פעולה

א. מוצע לשפר ולהרחיב את שיתוף הפעולה בין משרדי ממשלה ובין עצמן ובינם לבין ארגוני הסיוע, לשם קידום פעילות משולבת נגד תופעות הסחר לזנות ועבירות נלוות.

ב. מוצע לקדם שיתוף פעולה בין המשטרה לרשויות המקומיות כדי להבטיח מניעת מתן רישיונות על פי חוק רישוי עסקים, לעסקים שיש לגביהם חשד כי הם משמשים לעבירות סחר לזנות או עבירות נלוות (לדוגמא - מועדוני חשפנות, מכוני ספא, מכוני עיסוי וכדומה). על הרשות המקומית והמשטרה לוודא שלא יינתן רישיון למקום המקיים פעילות זנות ולשקול סגירת אותו מקום.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

II. בתחום ההגנה והשיקום

6. הרחבת מסגרות שיקום

מוצע כי במסגרת התוכנית הלאומית לטיפול בזנות, תשקל הרחבת מסגרות הטיפול, השיקום ושירותי הבריאות כדי לתת מענה למקרים חמורים במיוחד, היכולים להגיע כדי סחר לזנות. וזאת במסגרת התקציבים הקיימים. המלצה זו היא פרי קונספציה לפיה טיפול באוכלוסייה כזו עשוי לעודד הגשת תלונות על סחר בבני אדם לזנות וכך, לסייע לגילוי מקרים של עבירות חמורות אלה, כמו גם לקדם מתן מענה הומניטארי.

III. בתחום האכיפה

7. התמקדות במחוללי פשיעה

מומלץ כי המשטרה תמשיך למקד את העשייה במחוללי פשיעה מרכזיים, כגון סוחרי האדם, ותבחן אם יש מקום להגביר פעילות זאת.

8. תקיפה כלכלית

מוצע כי המשטרה, רשות המיסים (לעניין דיני מיסים) והרשות לאיסור הלבנת הון (לעניין עבירות הלבנת הון) יקדמו תקיפה כלכלית של עבירות הסחר לזנות ועבירות נלוות היכולות לשמש תשתית להתפתחות סחר לזנות.

9. העמקת הטיפול המשטירתי

מוצע שהמשטרה תשקול הרחבת הטיפול שלה בסחר לזנות ועבירות נלוות לאור האפקטיביות של מחלק המוסר בתל-אביב.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

10. מוקד משולב

מוצע לבחון הוספת נושא התעניינות לעניין "תעשיית המין בישראל" למוקד המשולב הפועל היום במשטרת ישראל.

11. חקיקה בענין פרסום שירותי זנות:

הצוות ממליץ לקדם תיקון חקיקה הבא לבטל את הסייגים בסעיף 205ג לחוק העונשין, שעניינו איסור פרסום שירותי זנות. הצוות סבור כי סייגים אלה פוגעים באכיפה אפקטיבית של האיסור. תיקון חקיקה זה נועד להקל על השימוש בעבירה זו ככלי למניעת עבירות סחר לזנות, זאת בהתאם להמלצה שנקבעה בתוכנית הלאומית למאבק נגד הסחר בבני אדם למטרות זנות, כפי שאומצה על ידי ועדת המנכ"לים הקבועה בנושא הסחר בבני אדם ביולי 2007 ועל ידי הממשלה בדצמבר 2007.

13. צריכת שירותי מין:

- א. מוצע לדרבן מבצעי מידע בקרב הציבור בקשר לנוק שבסחר לזנות ועבירות נלוות, כדי ליצור אקלים לא נוח להתפתחות סחר לזנות.
- ב. מוצע כי **משרדי המשפטים והחוץ, והמשטרה** ייבחנו כיצד ניתן לפתח קשרים עם רשויות האכיפה של מדינות המשמשות אתרי תיירות מין לגברים ישראלים, וזאת כדי לצמצם את התופעה, לפחות בכל הנוגע לצריכת שירותי זנות של קטינים (עבירה לפי סעיף 203ג לחוק העונשין), וזאת ככלי למניעת סחר לזנות בקרב אוכלוסייה זו.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

IV. תיאום פעילות מניעה, הגנה ואכיפה

16. הקמת צוות בין משרדי

מומלץ להקים צוות בין-משרדי שבו יהיו חברים נציגי המשרד לביטחון הפנים, משטרת ישראל, משרד המשפטים, משרד הרווחה והשירותים החברתיים, משרד הפנים, משרד הבריאות, ומשרד החינוך ושאליו יוזמנו ארגוני סיוע רלבנטיים וכן אורחים אחרים לפי צורך, לרבות נציגי ממשלה.

תפקיד הצוות - קידום פעילות משולבת לשיפור הטיפול בסחר לזנות ועבירות נלוות. צוות זה יעסוק גם בנושא זנות בקרב קטינים.

בראש הצוות יעמוד נציג בכיר ממשרד המשפטים. הצוות יתכנס בתחילה אחת לחודש ולאחר מכן, לפי צורך.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נספח א'

היקף הזנות

מספר בתי הבושת, לרבות דירות דיסקרטיות, הפועלים במדינת ישראל

*

איסוף הנתונים בנושא זה הוא מורכב, שכן מספר בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות עשוי להשתנות מדי יום, לרבות בעקבות פעילות אכיפה כלפי מקומות אלה, ואו פתיחה מחדש של בתי בושת ודירות דיסקרטיות על ידי מפעיליהם בכתובות אחרות. בשים לב לאמור לעיל, המשטרה מיפתה 243 בתי בושת ודירות דיסקרטיות, שחלקם פעילים, וחלקם טופלו על ידי גורמי האכיפה.

כפי שנמסר לצוות, מרבית המקומות המשמשים לזנות הם מסגרות קטנות שרובן ממוקמות בדירות. יש רק עשרות בודדות של בתי בושת גדולים יותר, ובהם מועסקות נשים במשמרות.

לעומת זאת, לטענת ארגוני הסיוע ומשרדי הרווחה והבריאות, מספר בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות גדול בהרבה מהערכת המשטרה. כך לדוגמא, לטענת מכון תודעה, פועלים כיום, רק באזור תל-אביב, כ- 400 בתי בושת. גברת יעל גור, מנהלת מרפאת לוינסקי דיווחה על עשרות דירות דיסקרטיות פעילות בזמן נתון באזור תל אביב וגוש דן. לדבריה, על פני שנה, המרפאה הניידת מבקרת בין 200 – 300 דירות כאלה. לדבריה **קיים קושי בגיבוש הערכה מספרית מדויקת של מספר בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות, שכן אלה עוברים ממקום למקום בתדירות גדולה**. עוד לדבריה, חלק מהמקומות האמורים מציגים את עצמם כנותני שירותי מסג' או מכוני ספא, אולם לאמיתו של דבר, הם בתי בושת. כמו כן, לטענתה, קשה לזהות את הקשת המלאה של המקומות שבהם מתקיימת הזנות. כך לדוגמא, באזורי התעשייה של פתח תקווה ורמת גן יש מקומות בהם מתקיימת פעילות זנות, ואולם, בעלי המקום מצהירים על היותם מכוני "ספא" ואין סימני היכר להיותם מסגרות לזנות (כגון אורות מהבהבים). לדבריה, ניתן לזהות מקומות אלה על ידי כך שהם מצויידיים עם מצלמות המשקיפות לרחוב. כמו כן, לדבריה, ניתן לעמוד על טיבו של מקום בו מתקיימת זנות על ידי שלל ראיות נסיבתיות הכוללות, ריבוי מגבות, מקלחות הצמודות לחדרים, שמיעת צעקות מהחדרים, לקוחות המחכים, מוקדניות המפעילות מספר טלפונים, קיוסק או מסעדה מחוץ למקום שבו יושבים אנשים המפקחים עליו.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

מספר האנשים במעגל הזנות

*

על פי הערכות המשטרה, כיום נמצאים במעגל הזנות בין 2,000 ל- 4,000 איש. הערכה זו מבוססת על מיפוי בתי הבושת והדירות הדיסקרטיות של מחוזות המשטרה השונים בתוספת הערכה מחקרית על סמך מידע מודיעיני, תיקי חקירה, שיחות עם רכזי מודיעין וראיונות עם אנשי מקצוע.

לא הוגש לצוות אמדן לגבי מספר הנמצאים במעגל הזנות במסגרות בהן הזמנת השירות מתבצעת באמצעות טלפון או האינטרנט.

לעומת זאת, מכון תודעה טוען כי כיום נמצאים במעגל הזנות בין 15,000 ל- 20,000 אנשים. על פי מידע שהתקבל מנציגה זו, הצוות הסיק כי השוני בין הערכת מכון תודעה לבין הערכת המשטרה, נובע מאלה:

א. הגדרה יותר רחבה ל"זנות" – אמדן מכון תודעה מתייחס למסגרות שאינן נכנסות ליסודות העבירות וההגדרות שבחוק העונשין והפסיקה על פיו מקום שאמדן המשטרה מבוסס רק על מקורות אלה.

הסתכלות זו נובעת מעמדה עקרונית של המכון, לפיה יש להתייחס לתופעת הזנות, לא רק במישור האכיפה הפלילית, אלא גם מהיבט המניעה והשיקום. "זנות" לטעמו כוללת גם מכוני עיסוי, מועדוני ספא, מועדוני חשפנות, זנות צמרת, ליווי אנשי עסקים לפרקי זמן קצרים תוך מתן שירותי מין, קבלת חסות כספית תמורת שירותי מין (sugar daddy) השתתפות בסרטי פורנוגרפיה, ספינות תענוגות, מסיבות חילופי זוגות ועוד.

ב. הערכה על סמך פרוטוקולים של ועדות - ההערכה המספרית של מכון תודעה מתבססת על פרוטוקולים של מועצת חיפה ופרוטוקולים של ועדת המשנה הפרלמנטארית בנושא סחר בנשים בישראל. כך לדוגמא, לפי פרוטוקול של הועדה הפרלמנטארית, בתל-אביב לבדה כ- 300 מכוני ליווי. לטענת מכון תודעה, אם נכפיל מספר זה בעשר, מספר המשקף את מספר הנשים בכל בית בושת, הרי שמדובר ב- 3000 נשים בתל אביב בלבד. מכאן יוצא "שמאוד הגיוני שמספר הנשים והגברים והטרנסיות בכל הארץ בכל צורות הזנות יכול להגיע גם ל- 15,000 ואף יותר".

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

לדברי הגב' גור ממרפאת לוינסקי, על פי נתוניהם, ב- 7 השנים האחרונות בדקה המרפאה כ- 4,000 אנשים אשר היו במעגל הזנות בתקופת הבדיקה. לטענתה, תחלופת הנשים במעגל הזנות הלכה וגדלה במשך השנים. עוד לדבריה, עובדי המרפאה פוגשים בגוש דן בזמן נתון כ- 200 נשים בזנות וכן כ- 200 טרנסגינדרים וגברים, אם כי אין לשלול מספרים גדולים מאלה. עם זאת, היא אומרת **שרק בדיקה יותר ארוכת טווח, על פני 10 שנים, תניב הערכות מושכלות יותר**. לדעתה, לא המספרים חשובים, אלא הערך הסגולי בטיפול באנשים קשי יום אלה.

לגבי אזור חיפה העידו הגב' ריטה חייקין והגב' רוזן כץ. גב' חייקין הצביעה על אזורים מסוימים ועל כתובות מדויקות של בתי בושת ודירות דיסקרטיות וכן העריכה על בסיס מראה עיניים את מספר הנשים בזנות באותם מקומות. גברת רוזן כ"ץ מסרה לצוות כי זנות הרחוב בחיפה אינה רחבת היקף, וכי מספר הנשים בזנות רחוב אינו עולה על כ- 50 נשים. לטענתה, יש הרבה יותר נשים בזנות בדירות הדיסקרטיות.

לגבי אזור אילת, על פי הערכות המשטרה, יש ירידה במספר הנשים הנמצאות במעגל הזנות. לדבריה, מרבית הזנות מתבצעת בחדרי בתי מלון, במכוני ספא ובדירות פרטיות של נשים עצמאיות. להערכתה, ישנם כ- 5 "מעסיקים" ובשיא עונת הקיץ והחגים כ- 50 נשים בזנות.

לטענת חלק מארגוני הסיוע ומשרד הרווחה, על פני הדברים מדובר בתופעה רחבה יותר. לדברי גברת ציפי נחשון גליק, מאות נשים במעגל הזנות מובאות באופן מאורגן לאילת מאזור המרכז במסגרת אירועי שיא שמתקיימים בעיר. כמו כן, לדבריה, מועדוני ספא וחשפנות הם כיסוי לפעילות זנות.

לטענת חלק מארגוני הסיוע, קיימים מרכזי זנות גם בבאר שבע ובטבריה ובמקומות נוספים בישראל. עם זאת, נציגות אלה לא יכלו להצביע על היקף הזנות באותם מקומות. **הנושא הועבר למשטרה לבדיקת ולימוד, אך טרם התקבלה התייחסותה לעניין**.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

תנאים בזנות

בגוף הדו"ח פורטו תיאורים כלליים של התנאים השוררים בעולם הזנות, אולם במסגרת דיוני הצוות עלה מידע נוסף על מקרים בודדים שאינם בגדר תופעות, ולמשל:

- א. לדברי גברת רוזן כ"ץ, שקיבלה מידע מנשים בזנות, באחת מהדירות המשמשות לזנות, הושלך רימון בשל חוב.
- ב. לדברי הגב' רוזן כ"ץ, מוכר לה מקרה בו אשה עברה לעבוד במכון אחר משום שסרסורים במכון בו עבדה מכרו את חובה.
- ג. גב' נעמה ריבלין דווחה לצוות על מקרה בו פוצצה מכוניתה של אשה בזנות, שלא שילמה לארגוני הפשע עבור הרווחים שהפיקה בזנות. בהמשך היא נאנסה וחויבה לשלם להם גם עבור חובות העבר.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נספח ב' - דרכי איסוף מידע

כדי לעמוד על הסיבות לפערי המידע בין המשטרה לבין משרדי הרווחה והבריאות וארגוני הסיוע, צוות משנה של הצוות הבין משרדי קיים סדרת פגישות עם הגורמים האמורים כדי לעמוד על דרכי איסוף המידע של כל אחד מהם.

1 דרכי איסוף מידע של המשטרה:

בשנת 2009 ביצעה המשטרה פעולות ממוקדות כדי לאמוד את היקף תופעות הסחר לזנות והזנות בישראל ומאפייניהן. לשם מטרה זו נערכו סיורים בתל אביב, חיפה וירושלים. המידע המשטרתי נדלה מתיקי חקירה, מידע מודיעיני, ראיונות עם אנשי שטח (חוקרים ורכזי מודיעין במחוזות השונים וימ"ר ת"א/מוסר), ראיונות עם נשים הנמצאות במעגל הזנות (כעשר במספר), סיורי שטח ומידע גלוי. כמו כן ראינה המשטרה נציגי ארגוני סיוע העוסקים במלאכה. בנוסף לכך התכנסה בחודש פברואר 2009 קבוצת מיקוד משטרתית לדיון בתעשיית המין, מאפייניה והיקפיה.

ועוד, בשנת 2009 ניהלה המשטרה תוכנית תקיפה של תופעת הזנות באילת מתוך מטרה לצמצמה. במסגרת הסיורים שנערכו נחשפו מאפייני התופעה בעיר זו.

יצוין כי הערכות המשטרה מתבססות על מידע מדווח ואיסוף מידע על ידי יחידות המשטרה באופן שוטף. מהמידע שהוצג בפני הצוות, מסתבר שיש **פערי מידע הטעונים השלמה**, ולמשל לגבי היקף הזנות (שכן אין בשלב זה מיפוי ארצי המתייחס לכלל הערים והיישובים) ולגבי האוכלוסיות שבזנות (אין מיפוי לגבי זנות גברים, טרנסג'נדרים וקטינים). כך, המשטרה מסרה שהיא "בעיצומו של תהליך לאפיון תעשיית המין והיקפיה" ו"קיימים פערי מידע". מדברים אלה ניתן להבין שתהליך המיפוי טרם הושלם.

יצוין כי ישנו קושי מובנה בביצוע הערכה ממצית מאחר שמדובר בתופעה חבויה.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

2. דרכי איסוף מידע של גורמי רווחה, בריאות וארגוני סיוע:

הצוות נפגש עם הגב' נחשון גליק ממשרד הרווחה והשירותים החברתיים, הגב' יעל גור, מנהלת מרפאת לוינסקי, הגב' נעמה ריבלין, מנהלת תוכנית "סלעית" לנשים בזנות, הגב' ביאטריס רוזן כ"ץ – מנהלת "אופק נשי" בחיפה, הגב' עידית הראל שמש, נציגת מכון תודעה, הגב' סיגל רוזן, נציגת "מוקד סיוע לעובדים זרים", הגב' ריטה חייקין, נציגת "אישה לאישה – מרכז פמיניסטי חיפה", הגברת אוקסנה אורמן, מהמקלט לקורבנות סחר, ונציגי "עלם".

א. כללי:

נציגי משרד הרווחה והשירותים החברתיים ומשרד הבריאות ומרבית ארגוני הסיוע יוצאים לשטח ומראיינים נשים הנמצאות במעגל הזנות במקומות שבהם מתקיימת זנות. מעבר לסיורים, התוכניות לנשים בזנות בתל אביב ובחיפה, קולטות לתוכן נשים הנמצאות במעגל הזנות. פירוט התכניות צוין לעיל.

המידע שמציגים ארגוני הסיוע מגיע ממראה עיניים וממידע שנמסר על ידי הנשים בזנות. ככלל המידע נמסר בשלב בו הנשים בעיצומו של תהליך יציאה מהזנות. לגורמים אלה קשר מתמשך עם נשים במעגל הזנות, המאפשר בחינה לאורך זמן.

עם זאת, אין באפשרותם של ארגוני הסיוע לפרט מספרים מדויקים של בתי בושת, דירות דיסקרטיות ונשים בזנות בישראל. ארגונים אלה מתמקדים בסיורים נקודתיים שבהם מתקיימים מפגשים אקראיים עם נשים בזנות, בטיפול במספר קטן יחסית של נשים בזנות וחלקם מתמקדים באזור אחד בלבד.

יצוין כי במסגרת התוכנית הממשלתית לטיפול בזנות יש כוונה לערוך סקר לאומי שיכלול מיפוי של עולם הזנות. משרד הרווחה והשירותים החברתיים פרסם במכרז לעריכת הסקר למדידת היקף תופעת הזנות ומאפייניה.

יצוין כי פירוט מקורות המידע, דרכי איסוף המידע ומידע מספרי של עמותת "עלם" לגבי קטינים בזנות, פורט בפרק על זנות קטינים לעיל.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

ב. פירוט:

1.ב. מקורות מידע –

חלק מארגוני הסיוע יוצאים לסיורים לאתרים שבהם נמצאות נשים בזנות (למשל תוכניות "סלעית", "אופק נשי", "אישה לאישה – מרכז פמיניסטי חיפה", "מכון תודעה"). הוא הדין לגבי נציגי מרפאת לוינסקי והמרפאה הניידת בחיפה. הארגונים מקבלים מידע על המקומות הללו מנשים שהיו בזנות בעבר, מ"כרטיסי ביקור" שמפרסמים שירותי זנות, מעלוניס ומהאינטרנט. כמו כן, לעתים נשים וגברים בזנות יוזמים פניות טלפוניות לארגוני סיוע. בנוסף לכך, "סלעית" מפיצה באתרים שמועדים לזנות מראה עם מספר טלפון של התוכנית.

לדברי הגב' יעל גור ממרפאת לוינסקי, המרפאה מקיימת קשר עם נשים בזנות במספר דרכים: על ידי ביקורים באתרי זנות בניידות, על ידי קשרים פרטניים בין עובדות סוציאליות ונשים, דרך הטלפון או בקבוצות תמיכה שהמרפאה מקיימת. יש נשים שמקיימות קשר ארוך טווח יחסית. יש מבין אלה שאינן יכולות למצוא מחסה בתוכניות לנשים בזנות משלל סיבות וביניהן: משום שאינן חוקיות בישראל ומשום שהן משתמשות בסמים.

גם המרפאה הניידת של משרד הבריאות בחיפה, שהחלה לפעול באוגוסט 2009, מקיימת סיורים מספר פעמים לשבוע.

"אופק נשי" בחיפה מקיים סיורים מספר פעמים בשבוע עם המרפאה הניידת של משרד הבריאות, וזאת מאוגוסט 2009. בשעה שהצוות הרפואי עושה בדיקות רפאיות, הצוות הטיפולי משוחח עם הנשים. במקומות שאין נותנים להם להיכנס, הם נכנסים רק בליווי משטרת. כמו כן, הם מבקרים בכתובות שבו יש נשים בזנות על סמך מידע הנמסר מפה לאוזן, או על ידי המשטרה. בנוסף לכך, כאשר המשטרה עושה פשיטה, לעתים עובדי העמותה מגיעים לתחנות המשטרה כדי לתמוך בנשים ולהציע להם סיוע.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

עובדי תוכנית "סלעית" בתל אביב עורכים סיורים באופן קבוע לזירות של זנות רחוב ובמקרים בודדים גם ערכו סיורים משותפים עם מרפאת לוינסקי לדירות דיסקרטיות. עובדי התוכנית אינם מבקרים במועדוני חשפנות והמידע בענין זה נובע מסיפורים של נשים שעבדו במקומות אלה. נשים מגיעות אליהם גם דרך פרסומי אינטרנט, פרסום קו הסיוע, כתבות בעיתונות או מראות שהם מחלקים באתרי זנות עם מספר הטלפון שלהם. בשנה האחרונה התוכנית כוללת גם דירת חירום ובה 12 מיטות, אם כי בפועל שוהות שם באופן קבוע כ- 17-18 נשים. כן מופעל הוסטל הקיים מחודש דצמבר 2009 ובו 14 נשים. בדירת החירום עברו בשנה האחרונה כ- 200 נשים שרובן עדיין בזנות רחוב.

גברת נחשון גליק ממשרד הרווחה לעתים מצטרפת לסיורים שעורכים התוכניות לנשים בזנות בחיפה ובתל אביב ושואבת מידע מסיורים אלה.

הגב' חייקין, **מעמותת "אישה לאישה – מרכז פמיניסטי חיפה"** ביקרה באזור חוף הכרמל ובמקומות נוספים באזור חיפה, והיא עוקבת מקרוב אחרי נשים מסוימות. ככלל היא יוצאת לסיורים עם המרפאה הניידת של משרד הבריאות בחיפה.

מקורות המידע של **מכון תודעה** כוללים את הבאים: אנשים בזנות, לעתים פחות תכופות לקוחות ואף פניות בודדות מסרסורים. בנוסף לכך, צוות המכון עוקב באופן שוטף אחרי כתבות ומודעות בעיתונות העוסקות בזנות, אוסף מידע מהאינטרנט, ומקיים סיורים באתרי זנות הכוללים זנות רחוב ומועדונים. כמו כן, למכון יש צוות מטפלים שנפגש עם נשים בזנות ומסייע להן. המתנדבים בצוות כותבים תגובות לבלוגים בנושא הזנות ומדי זמן צצים בדרך זו סיפורים של נשים הטוענות שהן בזנות. הצוות גם רוכש את העלונים הקשורים לבתי זנות ועוקב אחרי כרטיסי ביקור המפרסמים שירותים אלה. בנוסף לכך, המכון קשור למקורות ידע בחו"ל.

למכון תודעה קשר מתמשך עם הנשים הפונות אליו, ויצר מאגר של אנשי מקצוע שיכולים לסייע. מאגר זה כולל עורכי דין, פסיכולוגים ומטפלים.

לשאלת חברי הצוות, דיווחה נציגת מכון תודעה שהמכון כולל צוות של כ- 50 מתנדבים שאינם מקבלים שכר.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

אשר לסיורים באתרי זנות – גב' הראל שמש ביקרה ב"בורסה" וב"יהלום שבכתר" ולפני שהיא החלה להתנדב, קודמיה סיירו באזורי זנות ושוחחו עם אנשים בזנות. בנוסף לכך, מתנדבים הנתקלים באנשים בזנות, מוסרים את המידע לעמותה, בין אם מדובר בפגישות אקראיות ובין אם דרך פורומים באינטרנט.

חלק מארגוני הסיוע גם נכנסים למתקני משמורת כדי לאתר נשים נסחרות ("מוקד סיוע לעובדים זרים", "אישה לאישה"). כמו כן, יש שהנשים פונות ישירות אליהם (בין באמצעות קווים חמים ובין באמצעות מספרי טלפון המתפרסמים במקומות שבהם נשים בזנות נוהגות לבקר).

"מוקד סיוע לעובדים זרים" נהג בשלבים מסוימים להפעיל מתנדבות שהתקשרו למספרים המופיעים במודעות המפרסמות שירותי זנות כדי לקבל מידע על המקומות והמועסקות בהם.

2.2 תיעוד:

חלק מארגוני הסיוע מתעדים את הראיונות שהם מקיימים עם נשים בזנות. לדוגמה "מוקד סיוע לעובדים זרים" מתעד לפי שמות ומספרי עצורים; "אישה לאישה" מתעדת כל פנייה לפי שם, גיל, מצב סוציאלי וכן פרטי נשים המתראיינות במתקני משמורת; מרפאת לוינסקי רושמת כל נבדק על פי מספר קוד ושם בדוי. המרפאה גם מסמנת באותו קוד ושם בדוי גם בדיקות חוזרות של אותם אנשים. המרפאה הניידת של משרד הבריאות בחיפה עורכת רישום דומה.

סלעית ואופק נשי מתעדים את מספר הנשים בהן הם מטפלים, בין בדירת החירום בתל אביב, בין בהוסטלים ובין במרכז היום.

לעומת זאת, לא הכול מתועד, ולמשל, נציגת מכון תודעה מסרה שהיא אינה רושמת נשים הפונות למכון. יתירה מזו, מכיוון שעבודת המכון היא התנדבותית, אין נהלי עבודה מובנים ומחייבים לעניין תיעוד.

כמו כן, ככלל, ארגוני הסיוע אינם מתעדים סיורים באתרי זנות על פי פרטי הנשים או מספרן, אלא רושמים לכל היותר רשמים כלליים, ואף אינם רושמים את מספר הנשים שראו בזמן נתון.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

3.ב היקף הפניות

אשר למספרי האנשים המטופלים אצל הארגונים – אצל "אישה לאישה – מרכז פמיניסטי חיפה" טופלו 41 נשים חדשות בשנת 2008 ו-39 בשנת 2009. כמו כן, על פני השנים, ארגון זה ביקר 1700 נשים במתקני משמורת.

אצל מכון תודעה, כאמור, אין תיעוד מסודר, אבל לשאלת חברי הצוות, השיבה נציגת העמותה שהיא מעריכה שעל פני השנים, העמותה קיבלה בערך 50 – 60 פניות מאנשים במעגל הזנות לרבות גברים וטרנסגינדרים. אשר ללקוחות, היו כ-10 פניות במשך השנים. היה קשר עם סרסור אחד שהתאבד לפני מספר חודשים ועוד אחד או שניים בעבר. כמו כן, גבי הראל שמש קיימה מספר שיחות עם גברים שבנות הזוג שלהם היו בזנות.

מרפאת לוינסקי ושלוחתה הניידת, טיפלו בכ-4000 אנשים בזנות במשך שנות קיומן. בכל זמן נתון, עובדי המרפאה פוגשים בגוש דן כ-200 נשים בזנות וכ-200 טרנסגינדרים וגברים, אך אין לשלול מספרים גדולים יותר.

במרפאה הניידת של משרד הבריאות בחיפה טופלו בחודשים אוגוסט 2009 – דצמבר 2009, 130 נשים. כאמור, "אופק נשי" מקיים סיורים עם המרפאה הניידת בחיפה. לפני שזו החלה לפעול, בחודשים יולי 2008 - אוגוסט 2009, התוכנית הייתה בקשר עם מעל 200 נשים. מנהלת התוכנית, גבי ביאטריס רוזן-כ"ץ מציינת שתיתכן חפיפה בין ה-200 נשים שאתן היה קשר בחודשים יולי 2008 - אוגוסט 2009 ובין 130 הנשים שיצרו קשר עם הניידת של משרד הבריאות בחיפה.

פרויקט סלעית מדווחת שלאורך שנה התקבלו כ-600 שיחות לקו החרום הארצי. מתוכן 86% הן שיחות מעקב שבמסגרתן הצוות מתקשר אל הפונות. 120 נשים היו בקשר עם קו הסיוע. אשר לסיורים, במהלך השנה החולפת נערכו 341 מפגשים עם 200 נשים שונות. 67% מהן לא היו מוכרות בסלעית. 33% היו מוכרות ומטופלות בדירת החירום. במסגרת דירת החירום, במהלך השנה החולפת שהו בדירה כ-200 נשים. במרכז היום טופלו השנה 61 נשים. כשליש מתגוררות בביתן ושני שלישי מטופלות בהוסטל. במסגרת ההוסטל – במהלך השנה נקלטו וטופלו 49 נשים.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

3. דרכי איסוף מידע והסקת מסקנות של עמותת עלם

לדברי נציגי עמותת עלם, בישראל לא טופל נושא זנות קטינים עד סוף שנות התשעים של המאה הקודמת, עת הוקמה ועדה בראשותה של עו"ד יהודית קרפ, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז, שבדקה אם קיימת זנות קטינים בישראל. בעקבות המלצות הוועדה קיבלו נציגי עמותת עלם - הגב' דורית פרידמן ואחרים, אישור לחקור ולפתח תוכנית לאמוד את היקף הזנות בקרב קטינים ומאז יש מאגר מידע בנושא. (להלן בסעיף זה – התכנית)

בשנים הראשונות של התכנית, עמותת עלם נדרשה לאמוד את היקף תופעת הזנות בקרב קטינים וכן טיפלה בחלק מהקטינים בזנות. הסתבר שמחצית הילדים הם מהפריפריה ונוצר קשר עם אנשי מקצוע בערי המקור, שהכירו את הילדים.

לשם בחינת היקף תופעת הזנות בקטינים, פנתה עלם ללשכות של נערות במצוקה ומסגרות המקדמות בריאות נוער בערים השונות ובבתי החולים כדי לקבל נתונים לגבי מספר הקטינים בזנות.

בספטמבר 2001 הגישה עלם מסמך שהתבסס על מידע שהתקבל ממנהלי שירות לנערות במצוקה וקידום נוער ברשויות המקומיות. גורמים אלה דיווחו, כי בכל שנה רשויות מקומיות מסוימות מפנות לכל אחת ממסגרות אלה 2-5 קטינים, שידוע עליהם בוודאות שהם מעורבים בזנות. על כל 3 נערות – הם דיווחו על נער אחד. על טרנסגינדרים כמעט שלא היה דיווח. ההערכה הייתה שכ- 2-3% מהילדים בזנות הם טרנסגינדרים. על סמך מידע זה העריכה "עלם" כי אם בכל ישוב בארץ (לרבות עיר, קיבוץ, מושב) יש 2-5 קטינים בזנות, הרי שכך ניתן לאמוד את מספר הקטינים בזנות בישראל, בכ- 5,000.

אשר לתיעוד קשר ישיר עם קטינים, יש לעלם רישום של הקטינים שהם בקשר איתם, אך לא כולם מסכימים למסור מספרי תעודות זהות או את מלוא פרטיהם.

עלם הבהירה כי ההערכה המספרית של כ- 5,000 קטינים בזנות, אינה פרי פגישות עם מספר זה או אחר של קטינים, אלא פרי הערכה המתבססת על מידע שנתקבל ממדגם של לשכות לנערות במצוקה וקידום נוער. כשנשאלו נציגי העמותה לכמה לשכות הם פנו, הם לא ידעו להשיב. כמו כן לצוות לא ברור מספר הישובים ששימשו ככפולה לצורך אומדן הקטינים בזנות.

המשרד לביטחון הפנים

לשכת המנכ"ל

נציגי "עלם" ציינו את מגבלות המידע שבידם וטענו שההסתברות היא שיש יותר קטינים בזנות מהאומדן שלהם. ראשית, אם יש ילדים בזנות שעדיין מתפקדים במסגרות נורמטיביות, קיים סיכוי נמוך בלבד שמידע על אודותם יתגלה. שנית, מורים ויועצים בבתי ספר אינם עוברים הכשרה לזיהוי ילדים בזנות ולכן אין להם מידע על אודותם. שלישית - להערכתם, ילדים רבים נוסעים "לעשות מכה" מעת לעת בערים הגדולות (קיום יחסי זנות עם מספר רב של לקוחות אך לא באופן קבוע). אשר על כן, יתכן שיש בכל אחת מערים אלה יותר מ- 5-2 קטינים בזנות. ואחרון – המחקר נעשה בשנת 2001 ויש חשש שהמספרים השתנו מאז שנערך.

נציגי עלם ביקשו להבהיר כי זנות קטינים שונה לחלוטין מזנות בגירים. לדבריהם, בעולם הרחב, ככלל, הגיל הממוצע לכניסה לעולם הזנות הוא בין 11 – 12. רוב זנות הקטינים בארץ מתבצעת בעזרת האינטרנט, ולא ברחוב. יש אתרים מיוחדים (שרובם לגיטימיים אך משמשים גם למטרה זו). עוד להערכתם, רוב צרכני זנות הקטינים הם בגירים. רוב הקטינים שבזנות מתנסים בסמים אך אינם מכורים להם, אם כי הם קבוצת סיכון להתמכרות עתידית. ככלל הקטינים עימם נפגשו נציגי עלם חוו אלימות כחלק מהמעורבות בזנות וזאת בדרך כלל מהלקוחות שגם, לעיתים, סוחטים אותם ואף שודדים את כספם. לדעת עלם, **מעורבות של סרסורים בזנות קטינים נמוכה עד לא קיימת, אך ככל שהגיל עולה, מעורבות זו עולה**. לכן, לדעתם, יש להתערב בזמן אמת כדי למנוע התדרדרות.

אשר למספר הקטינים שטופלו על ידי עלם – בשנת 2009 הם טיפלו ב- 50 קטינים תוך קיום קשר מתמשך. בנוסף, התקיימו **92 שיחות טלפון** במטרה לסייע לקטינים בזנות, וזאת מתוך 218 פניות טלפוניות לסיוע בשנה. שיחות אלה מנוהלות עם קטינים שאינם רוצים להיפגש פנים אל פנים, אלא רק לשוחח בטלפון.

קשר ישיר עם קטינים נוצר בשיחות טלפון כאמור ועל ידי עבודת צוות איתור של פרויקט "ערים בלילה" המאתר צעירים וקטינים במהלך סיורים. צוות פרויקט "ערים בלילה" כולל 4 אנשי מקצוע וכ- 15 מתנדבים. הם מטפלים בצעירים בגילאי 13-21 המנוצלים מינית מסחרית (תמורת תשלום). לא תמיד הקטין מוכן להעביר פרטים שיאפשרו יצירת המשך תקשורת. הם מעריכים שמדובר **בעשרות קטינים לשנה** המאותרים בדרך זו. בנוסף לכך, עלם מקבלת מידע על אודות קטינים בזנות מלשכות הרווחה במועצות המקומיות.